Ч. 161 (14.992). Львів, вівторок 26. липня 1938. Oplata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LIX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Леґіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол.
чвертьрічно . . . . 15.00 „
піврічно . . . . . . 30.00 „
річно . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч. У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

†

ЗІ СІМЕНОВИЧІВ
НАДІЯ ЛЮБОМИРА
ФЕННОШИН
заснула на віки дня 23. липня 1938 р. у 40. році життя.

Похорони відбудуться у вівторок, дня 26. липня 1938 в год. 17-ій із цвинтарної каплиці в Голоску Великім, на які Кревних і Знайомих запрошує Муж.

Британський посол намовляє праський уряд до уступок супроти судетських німців.

В суботу і в неділю брит. посол у Празі відвідав премієра Годжу. У Льондоні припускають, що він дораджував чехословацькому урядові не переривати під ніяким претекстом переговорів зі судетськими німцями лиш робити їм можливо найбільші уступки. Зокрема брит. посол остерігав Прагу перед якоюнебудь добре непередуманою акцією.

Німецько-литовські сутички у Клайпеді.

У Клайпеді дійшло до нових сутичок між литовцями і німцями.

До Клайпеди приїхали мадярські та британські пластунки, що верталися з джемборі у Ковні. Коли литовські пластунки відводили їх до гімназії на нічліг, напало на них двох німців з лайкою. Поліційні аґенти затримали напасників, прохожі потурбували їх; опісля їх відставлено до будинку губернатури. Перед згаданим будинком зібралась юрба німців, що викрикувала протилитовські оклики; розігнала їх поліція. У литовській ґімназії у Клайпеді хтось вибив шиби.

Бомбардування Мадриду.

В неділю в 20. год. національна важка артилерія збомбардувала Мадрид; по 15-мінутовій перерві бомбардування почалося знову і тривало до год. 22. Коло 200 стрілен калібру 110 і 115 мм упало на найрухливіші вулиці міста та знищило чимало будинків.

ЗГИНУЛО 3 ОСОБИ, РАНЕНО 33.

Було це найгрізніше бомбардування Мадриду від вибуху війни.

ЕСПАНСЬКИЙ ЧЕРВОНИЙ УРЯД ПРИНЯВ ПЛЯН ЕВАКУАЦІЇ ДОБРОВОЛЬЦІВ.

Барсельонський уряд приняв на 4-годинній нараді плян евакуації чужинців-добровольців, що його предложив комітет неінтервенції; нині перешле у тій справі відповідь до Льондону.

Як говорять у барсельонських політичних колах, уряд поробив деякі застереження, які зрештою не нарушують засади пляну евакуації.

Похорон румунської королеви-матері.

В неділю рано відбулися в Букарешті похорони румунської королеви Марії. В ночі перенесли її тіло до престольної салі королівської палати, куди рано прийшла родина: король Кароль, архикнязь Антін Габсбурґ, б. князь Миколай, великий воєвода Михайло, кн. Фридрих Гогенцолерн, кн. Кенту, кн. реґент Павло, кн. Кирило, великий князь Дмитро, опісля ввійшло духовенство. Тіло королеви зложили на ляветі. Похоронний похід перейшов жалібно прибраними вулицями Букарешту на двірець, відкіля тіло королеви відвезено окремим поїздом до Курнеа де Арджезі, де похоронені всі померші члени румунської династії.

Стан облоги в Гайфі.

35 УБИТИХ, ПОНАД 60 РАНЕНИХ.

Минулого понеділка згинуло від вибуху бомби на арабській торговиці 35 осіб. Число ранених сягає понад 60. Тому в Гайфі оголошено стан облоги, мешканцям заборонено ходити по вулицях, якими кружляють стежі поліції і війська. Бибух бомби викликав великий переполох між населенням. Недалеко Назарету вбито минулого понеділка двох арабів, а недалеко гори Кармель під Гайфою знайдено вбитого жида.

СССР намагається відтяжити китайський фронт.

В японських політичних колах добачують у прикордонному інциденті в Туншуні та концентрації совітських військ біля кордонів Манджурії маєво, що має на цілі не допусти-
ти до висилки японських військ з Манджурії до Китаю. Японське командування, не зважаючи на це, всежтаки переводить перегрупування.

—o—

Історичні гріхи міжнародньої політики.

Львів, 25. липня 1938.

Дві повоєнні публікації англійських політиків, відомого премієра **Льойда Джорджа** і професора **Сетона Ватзона,** займають сьогодні увагу дипльоматичного світу своїми думками про минуле й майбутнє. **Минуле** — це версайський мировий договір, подиктований антантськими переможцями переможеній Німеччині, **майбутнє** — це наслідок Версаю, що витворив німецьку небезпеку, яка прибиває Европу своїми страхіттями...

„Гріх версайський" — це спільна тема цієї міжнародньої дебати над тим, як цей гріх спокутувати чи зменшити, щоб позбутися грізної небезпеки.

А гріх це тяжкий, бо нікуди правди діти, що версайський договір не був справедливим договором, в якому причасні сторони порозумілися і договорилися, — це був у дійсности диктат, що його переможці приказали німцям прийняти, не питаючи про їхню волю, і кинули їм до підпису цироґраф під загрозою смерти. Та й перемоги цих держав антанти не були стратеґічними перемогами у завзятих боях, бо німці були вже під Парижем, а французьких військ під Берліном не було; перемогу держав антанти спричинила поміч Америки, що виголодила осередні держави й довела в той спосіб до закінчення війни.

Тому ці антантські переможці не можуть величатись ані великою славою воєнних перемог у завзятих боях, ані великим дипльоматичним розумом у налагодженні міжнародніх відносин по війні, бо за тих двацять років по світовій війні стало ясно, що взагалі народам тепер значно тяжче жити, як було перед світовою війною.

І тому, коли порівняємо умовини й наслідки договору німців з Францією з 1871 р. з версайським диктатом з 1919 р., то треба признати, що по 1871 р. настав був дійсний мир і відтак міжнародній добробут, а по 1919 р. не видно дійсного мира, тільки безнастанні збровння і господарське лихоліття, з якого годі вийти. Франція заплатила Німеччині воєнну контрибуцію з 1871 р. у свому часі, відтак піднесла своє господарство упромисловленням свого краю і в 1877 р. була вже всилі уладити світову виставу; по світовій війні настав збройний мир, що тяжчий від самої війни, бо війна має свій початок і кінець, а затяжний мир з дозброюванням іде без кінця і звідси повстає німецька небезпека.

Льойд Джордж сам признає, що версайський договір „без клявзуль" нічого вже не значить, бо німці подерли ці клявзулі на куснички. А німці кажуть, що вони, програвши війну наслідком недостаточної військової апровізації, тезаврують її тепер, а щоб не повторилося виголодження і програна війна, вони мусіли скинути зі себе накинені Версаєм кайдани. І скинули їх докладно, а переможні держави

давньої антанти, розеднані між собою, сидять тихо і шукають виходу з німецької небезпеки...

А щож лишилося їм по світлих здобутках світової війни, таких здобутках, як от: щоби при помочі інструменту **Ліґи Націй** завести справедливість і дійсний мир між народами Европи та забезпеченням прав **національних меншин** осолодити долю тих народів, що не дістали своїх держав, як самі переможні держави навіть у себе не дали охорони національним меншинам?! І тому не дивно, що Польща, як найльояльніший член Ліґи Націй, односторонньо виповіла договір про національні меншини. Або те, що діється на еспанському терені війни, де одні держави постачанням зброї піддримують давній уряд, другі допомагають в усіх сил урядові ґен. Франка, а Ліґа Націй не має ні сили ні авторитету, щоб спинити страшну різню на руїнах старої Еспанії.

Також не рахуються переможні держави антанти з тим, що зробили з давньої Австрії, якою оперували то в цей, то в той бік, аж німецький кістяк з колишньої Австрії докотився на домену Гітлера! І аж тепер нагадує собі дехто давню приповідку чеського історика, що якби Австрії не було, то требаб її творити для життя народів середущої Европи. А це вже хіба за пізно...

Вкінці, оба згадані англійські політики бажають собі того, щоб **створити мир і безпеку життя народів**. Та як це вдіяти, коли всюди йдуть війни, коли ніхто не почувається безпечний і кожний готовиться до оборони своєї держави?!

Одначе треба вийти з того блудного кола еґоїзму і користолюбивости та свавільної самоволі і завернути до культури й міжнародного права, що спирається на здоровій етиці — почутті справедливости народів між собою, а не на безпамятній ненависти, що топче усякі поняття культури й людяности.

Колиж інструмент Ліґи Націй до нічого і не має сили піднести ідеольоґію міжнародного права, то треба **на конгресах націй відновити міжнародне право про війну й мир**. А колиб і цей шлях не довів до мети-спамятання, то залишається давня метода Бісмарка — про боротьбу з піратами.

За багато вже ллється крови!

Кость Антонович.

Інавґурація ювилею 950-ліття хрещення Руси-України

о. Митрополитом Шептицьким

Підлюте, 24. липня 1938 р.

((Г. М-й). Сьогодні в неділю 24. VII. ц. р., в дні свята нашої княгині св. Ольги, Голова гр.-кат. Церкви Високопреосвящений о. Митрополит Кир Андрей, що перебуває тепер у Підлютім, заінавґурував ювилейні торжества з нагоди 950-ліття хрещення Руси-України у місцевій церкві, побудованій 1862. р. о. митрополитом Григорієм Яхимовичем.

Вже від 6-тої години зранку служили священики тихі Богослужби, а в 9. год. почалася велика Служба Божа у приявї о. Митрополита Службу Божу співав проф. о. Степан Рудь, в часі якої всі возгласи з благословенням відправляв о. Митрополит. Церкву битком виповнили лікуванці й місцеве населення. Співав заімпровізований хор лікуванців.

Після Богослуження у звязку із започаткуванням ювилейних торжеств виголосив Ексц. Митрополит піднеслу та глибоку змістом проповідь. На вступі підкреслив владика жаль, що не міг ще зазнайомити вірних з думками та змістом ювилейного послання, яке припізнилось через те, що його підписують, крім о. Митрополита, оо. епископів ординаріїв та їхніх помічників-епископів Галицької гр.-кат. Церковної Провінції та оо. епископів гр.-кат. провінції Закарпаття, також усі інші гр.-кат. епископи Старого й Нового світа, щоб цим способом підкреслити вагу історичного ювилею в житті нашої Церкви та задокументувати національно - ідеольоґічну єдність українського народу.

Після проповіди вірні серед піднеслого настрою відспівали молитву: „Боже великий, єдиний". По многолітствіях та уділенні архиерейського благословення о. Митрополит серединою шпаліру вірних подався до кедрової палати.

З польської преси.

Бреши, та міру знай!...

Похорон ґен. Тарнавського відбувся 2-го липня ц. р., отже добрих три тижні тому. Безпосередньо після похорону появилися в українській пресі дуже докладні звіти і в польській більші чи менші замітки. У ніякій з тих чужих заміток не знайшли ми нічого про якийнебудь нелад підчас похорону, про якінебудь інциденти. Навпаки, автори заміток підкреслювали незвичайний порядок та незрівняну уладність учасників похорону. Щойно тепер краківський Ікац причепився (ч 203 з 25-го липня ц. р.), що буцімто на похороні ґен. Тарнавського якийсь „рускі парох" казав польському офіцерові, що проходив попри похорон зняти шапку, що буцімто впорядчики похорону „відтручували насильно жінок і брутально кидали на землю старців, що намагалися пройти вулицю поміж учасників похорону" Не знаємо про такі факти, але знаємо, що дорога похоронного походу була обставлена густо поліцією, що мала пильнувати порядку і не було ані одного випадку, щоб поліція мусіла інтервеніювати. А мабуть булоб не присохло не першому-ліпшому впорядчикові похорону, якби він справді був кинув когось, не кажемо вже старця, на землю. Чи панове редактори Ікаца справді такі наївні та переконані, що їм хтонебудь повірить, коли вони напишуть, що українці в білий день у Львові на вулиці, що густо була обставлена поліцією, потручували, копали, били і кидали на землю людей? У нас у таких випадках кажуть: „Бреши, та міру знай!"

Все те понаписував якийсь кореспондент Ікаца, якого правдомовність характеризує такий дрібний факт, як реляція, що на клепсидрах було написано: „ґенерал Українських Січових Стрільців". Клепсидри на мурах Львова кожний міг прочитати і легко було переконатися, що такого там не було, бо й не могло бути.

Але чому Ікац так пізно причепився до похорону? Розуміється що тут річ не в самому похороні а в чому іншому. Зрештою Ікац виразно пише про те, що його болить:

„Можна було бачити на тому похороні делеґації дослівно з усіх місцевостей трьох південно-східних воєвідств. Коли взяти на увагу короткий час, яким диспонували орґанізатори маніфестації — бо інакше того похоронного походу не можна назвати — то муситься ствердити, що орґанізація була досконала й учасники походу показали, що готові кожної хвилини станути не тільки як учасники похоронного походу".

Дуже нас це тішить. Направду! Так не маємо довіря до себе, до своєї зорґанізованости ба, навіть до самої своєї орґанізаційної здібности, що просто нас розпука бере. Але як те, що ми показали підчас похорону ґен. Тарнавського, було досконале, то все в порядку. Будемо старатися!...

Правда, ікацівський кореспондент називає це чомусь скандалом:

„В серці польського Львова трапився скандал, що повинен нас якнайскоріше збудити з летарґу і закликати до відповіди напруженою акцією в національному дусі".

Щось трохи того не розуміємо. Якто скандал? Такий красний похорон, якого Львів від літ не бачив?! Мабуть тому ікацівському дописувачеві щось побаламутилось. Не диво, вакації. Не досить, що спізнився три тижні з дописом, а ще й нагородив ні в пять ні в девять. Треба післати хлопа на відпочинок.

Та в цьому самому числі Ікаца є ще жахливіші „реляції" про те, до чого то доходить, на що собі українці вже позволяють. Бо прошу тільки подумати: на метчу Т. Ш. Л. (Львів)—Сян (Перемишль), що відбувся в Перемишлі в неділю 17-го липня, українці — як каже управа клюбу ТШЛ у своєму рапорті до спортової влади — тероризували проклонами та погрозами, навіть били кулаками і палками польську публику; впорядчики Сяну схопили тренера клюбу ТШЛ і били його по лиці, по плечах, по голові та копали ззаду; ті самі впорядчики Сяну побили автового суддю ТШЛ. Яна Здобицького; українська публика побила кількох членів ТШЛ, що сиділи серед публики і протестували проти того українського розбишацтва; українська аґресія виявлялася не тільки у відношенні до цивільних, але й до військових, до священика, до поліції і передовсім до відзначених хрестами оборони Львова...

Кажуть, що нема у світі більш флеґматичних поліціянтів, як анґлійські. Але бігме ні один анґлійський поліціянт не був би встояв спокійно, якби перед його очима хтонебудь так масакрував, розторощував бідних, спокійних людей. А перемиські поліціянти ані вусом не моргнули — замісць отих всіх українських розбишаків позабирати до Іванової хати. Це ж флеґма!

На марґінесі рапорту клюбу ТШЛ ІКЦ пише:

„Гадаємо, що нема що далі цитувати тієї жалоби, що її вніс клюб ТШЛ до спортової влади, і яку підписав голова ... ковський і секр. п. Лєсль. Досить того, що вже сказано, щоб переконатися, що маємо до діла не тільки зі здичавінням на тлі відродження спорту, але також — і це може передовсім — з актом зорґанізованої і ... цільно виладованої національної ненависти. Ординарні оклики мали протипольський характер; били і зневажали передусім людей, заанґажованих у національній праці, особливо — стид це казати — оборонців Львова, відзначених орденами.

„Коли цей випадок поставити поруч з поведінкою руського пароха на похороні Тарнавського у Львові, то важко не сформулювати дуже мелянхолійних рефлексій про ... носини, серед яких живемо".

Тільки „ІКЦ". Для пояснення — ... геньке звідомлення про згаланий метч у Перемишлі, вміщене у спортовому тижневику „..." (ч. 27. з 25-го липня ц. р.):

„Не маючи ніяких шанс виграти метч ... чесний спосіб, приїхала дружина ТШЛ та її ... біци до Перемишля, щоб: 1) по змові ... більше і якнайсильніше покалічити гравців ... ну та зробити їх неспосібними до гри і 2) ... бувати вдертися на грище та спричинити ... вер для себе. Перше завдання вдалося ТШЛ ... у великій мірі. Змагуни Сяну: Суський, Р... ський, Неофіта і Ходань ще до нині не ... вались зовсім з ран. Дружина ТШЛ вернула ... без ніякого каліцтва до дому.

„Порядок на площі був зразковий ... опріч впорядчиків Виділ Сяну подбав ... сильну асисту поліції, яка на спілку з впорядчиками Сяну забезпечила повну безпеку ... цам ТШЛ, що вели себе у незвичайно ... ційний спосіб. Треба додати, що ... ну прогульковців ТШЛ рішив Виділ Сяну ... стити даром на площу.

„Очевидно, що про ніякі побої ... Смереки, якому один з Виділових Сяну ... пив місце в льожі, та побої чи ... ших приїзжих зі Львова ТШЛ-івців — ... не було й бути не могло".

Інтерпеляція посла д-ра Степана Барана
до Пана Премієра Ради Міністрів

(Докінчення)

Як виходить з порівнання назв місцевостей де тепер збурено, зглядно спалено православні церкви з поданими вище місцевостями цілковитому знищенні підпали в останніх двох місяцях ц. р. і ті православні святині, які на підставі згідної ухвали мішаної порозумівавчої комісії в 1937 р. мали бути етатовими парохіяльними або філіяльними церквами. Зі сторони уряду, послів і польських сенаторів а також польської преси аргументовано, що ревіндикування православних святинь, які замінено на римо-катол. костели чи їх замкнено а відтак збурено чи спалено, були колись унійними церквами і щойно коли російський уряд скасував унію, змінили їх насильно в 1875. р. на православні церкви. Що воно так не було, що ревіндиковані православні святині перемінені потім на римо-католицькі костели або перероблені на польські школи чи збурені або в злочинний спосіб спалені, не були побудовані уніятами, виказую оцим списом, подаючи при кожній святині дату її побудування, як також, що сталося з кожною по відбудові польської держави.

Всі нижче вичислені святині положені на території люблинського воєвідства: 1. Буковичі — 1896 р., перемінено на римо-кат. костел; 2. Мшана — 1914 р., пер. на римокат. костел; 3. Хлопків — 1890 р., перем. на римо-кат. костел; 4. Лисів — 1881 р., пер. на римо-кат. костел; 5. Корниця — 1578 р., збурено; 6. Межиліссся — 1907 р., збурено; 7. Кодень — 2 церкви перед 1596 р., перемінено на римо-кат. костели; 8. Загорово — 1909 р., збурено; 9. Кієвець (2 церкви) 1902—1936 р., збурено; 10. Березівка — 1890 р., перероблено на польську школу; 11. Біла Підліська (собор) — 1582 р., перемінено на рим.-кат. костел; 12. Біла Підліська — 1929 р., збурено; 13. Горбів — 1904 р., перемінено на рим.-кат. костел; 14. Воскреничі Великі — 1902 р., перемінено на рим.-кат. костел; 15. Ортель Княжий — 1879 р., перемінено на рим.-кат. костел; 16. Ломази — 1889 р., збурено; 17. Шостка — 1890 р., висвячено на рим.-кат. костел; 18. Городок — 1914 р., висвячено на рим.-кат. костел; 19. Вогін — 1893 р., висвячено на рим.-кат. костел; 20. Радче — 1892 р., висвячено на рим.-кат. костел; 21. Пашинка — 1894 р., висвячено на рим.-кат. костел; 22. Радин — 1882 р., висвячено на рим.-кат. костел; 23. Біща — 1911 р., висвячено на рим.-кат. костел; 24. Біща — 1930 р., збурено; 25. Липини — 1936 р., збурено; 26. Майдан княж. — 1905 р., перемінено на рим.-кат. костел; 27. Княжполь — 1937 р., збурено; 28. Замх — 1936 р., збурено; 29. Обша — 1937 р., збурено; 30. Хмельок — 1936 р., збурено; 31. Гусинне — 1909 р., збурено; 32. Вільховець — 1881 р., збурено; 33. Могильниця — 1912 р., збурено; 34. Седлище — 1910 р., перемінено на рим.-кат. костел; 35. Холм (собор) перед 1596 р., перемінено на рим.-кат. костел; 36. Холм (вул. Оболонська) — 1908 р., збурено; 37. Депултичі — 1908 р., збурено; 38. Підгіря (Спас) перед 1596 р., перемінено на рим.-кат. костел; 39. Чорніїв — 1912 р., збурено; 40. Березно — 1914 р., збурено; 41. Сілець — 1877 р., збурено; 42. Тучапи — 1877 р., перемінено на рим.-кат. костел; 43. Ухане — 1883 р., збурено; 44. Лещани — 1908 р., збурено; 45. Заровець — 1906 р., збурено; 46. Янів любл. — 1879 р., збурено; 47. Туробин — 1882 р., збурено; 48. Забірці — 1914 р., збурено; 49. Глешин — 1899 р., перемінено на рим.-кат. костел; 50. Горощичі — 1913 р., збурено; 51. Ощів — 1909 р., збурено; 52. Кулаковичі — 1884 р., збурено; 53. Сагрин — 1878 р., перемінено на рим.-кат. костел; 54. Чортовичі — 1908 р., збурено; 55. Крилів — 1911 р., збурено; 56. Прегориле — 1907 р., збурено; 57. Голубе — 1876 р., збурено; 58. Курманів — 1907 р., перероблено на польську школу; 59. Гусинне — 1905 р., збурено; 60. Малків — 1907 р., збурено; 61. Модринь перед 1596 р., збурено; 62. Ярославець — 1596 р., збурено; 63. Турковичі — 1930 р., збурено; 64. Турковичі — 1903 р., збурено; 65. Ласків — 1890 р., збурено; 66. Неверків — 1899 р., перемінено на рим.-кат. костел; 67 Горишів польський — 1907 р., перемінено на рим.-кат. костел; 68. Лащів — 1878 р., збурено; 69. Зерники — 1893 р., спалено; 70. Наброж — 1907 р., збурено; 71. Кмічин — 1892 р., збурено; 72.Ликошин — 1908 р., збурено; 73. Тарноватка (2 церкви) 1890 р., 1897 р., перемінено на рим.-кат. костел; 74. Тарноватка — 1930 р., збурено; 75. Лагівці — 1906 р., збурено; 76. Шароволя — 1902 р., збурено; 77. Клятви — 1910 р., збурено; 78. Гонятичі — 1896 р., перемінено на рим.-кат. костел; 79. Годиванці — 1911 р., перемінено на рим.-кат. костел; 80. Крів — 1895 р., збурено; 81. Топільча — 1912 р., перемінено на рим.-кат. костел; 82. Щебрешин — 1184 р., збурено; 83. Бортатичі — 1886 р., спалено; 84. Замость — 1589 р., перемінено на рим.-кат. костел; 85. Монастирок — 1885 р., перемінено на рим.-кат. костел; 86. Розвадівка — 1910 р., перемінено на рим.-кат. костел; 87. Головно — 1881 р., збурено; 88. Угнин — 1911 р., збурено; 89. Колиховичі — 1882 р., збурено; 90. Острів к. Любартова — 1890 р., збурено; 91. Ганськ — 1882 р., перемінено на рим.-кат. костел; 92. Витично — 1930 р., збурено; 93. Збереже — 1908 р., збурено; 94. Голя — 1936 р., збурено; 95. Любінь — 1938 р., збурено.

Отже разом 98 православних святинь, які побудовано або перед берестейською унією в 1596 р. чи пак по скасуванні унії, отже по 1875 році, до котрих не може в ніякій мірі відноситися ревіндикація, залеґалізована вище згаданим договором поміж Апостольською Столицею та Річпосполитою, з 20. червня 1938 р. Між збуренними святинями були найстарші святині або одні з найстарших на території польської держави, як церква в Щебрешині 1184 р., церква в Корниці 1578 р., собор у Білій Підліській 1582 р., церква в Замості 1589 р. і церкви в Холмі (собор), в Врославці і Модрині без докладної дати, однак на кожний випадок побудовані перед 1596 р. Отже ті найстарші памятки церковної архітектури збурили тепер в цілости на доручення державної адміністраційної влади. Це невіджалувана втрата для історії культури.

З цього спису виходить теж, що між збуреними православними святинями було 16 православних святинь, побудованих вже по світовій війні, отже за часів польської влади, зокрема в повіті більсько-підляськім 4 (Біла Підліська, Киевець, Кодень і Костомолоти), в пов. білгорайськім 6 (Біща, Хмільок, Княжполь, Липини, Обша і Замх), в пов. грубешівськім 3 (Бусно, Городло і Теребінь), вкінці в повіті влодавськім 3 (Голя, Любінь і Витично).

Вартість спалених і збурених святинь іде в міліони золотих.

Щоб підкреслити теперішній стан, подаю число уніятського населення та уніятських церков в 1874 р. в уніятській холмській дієцезії, на підставі офіційного шематизму тієї дієцезії за рік 1875. отже безпосередньо перед скасуванням там унії в 1875 р.

Ця, колись уніятська холмська дієцезія входить тепер в цілости в склад православної варшавсько-холмської дієцезії:

Деканати	Число уніятів	Число церков парох.	філіяльних	разом	Число вірних на 1 парохію	на 1 церкву
Білгорайський	21.215	17	3	20	1.250	1.060
Грубешівський	28.615	31	17	48	920	600
Замойський	15.590	22	6	28	710	560
Красноставський	13.847	21	2	23	660	600
Томашівський	27.174	30	35	65	910	420
Холмський	19.531	26	4	30	750	650
Більський	31.016	30	3	30	1.030	940
Володавський	99.429	31	1	32	1.270	1.230
Константинівський	22.878	22	—	22	1.040	1.040
Радинський	24.577	16	1	17	1.530	1.440
Сокалівський	5.274	10	2	12	530	440
Разом	249.146	256	74	330	970	760

З цього виказу виходить, що в часі скасування церковної унії в 1875 р. в б. уніятській холмській дієцезії число уніятів (майже виключно української народности) було тоді 249.146 душ, число уніятських церрков 330, в цьому 256 парохіяльних і 74 філіяльних, на одну уніятську церкву припадало 760 душ, на одну уніятську парохію припадало 970 душ. За часів православія від 1875 р. побудовано церкви тільки в 9-ти місцевостях так, що число православних церков доходило в 1914 р. до 340.

Тепер на території люблинського воєвідства є 54 православних етатових церков, при чому число православної людности на цьому терені в 1931 р. згідно з офіційним списом людности було 210.400 душ, у цьому коло 200.000 української народности. Загальне число православної людности, коли взяти під увагу природний приріст, доходить тепер до 230.000 душ. Для тієї людности, розсіяної на широкому просторі, 54 етатових парохіяльних і філіяльних церков рішуче замало, бо на одну етатову православну церкву припадає коло 4.260 душ.

Уніятський обряд (гр.-кат.) в Галичині, яка сусідує з люблинським воєвідством зовнішно дуже подібний до православного обряду і має ту саму літургічну старо-славянську мову. В сусідуючих з люблинським воєвідством повітах львівського воєвідства, згідно зі статистикою з 1931 р. є: в сокальському повіті 69.260 гр.-католиків і 41 парохій по 1.700 душ, у любачівському 44.696 гр.-католиків і 25 парохій по 1.780 душ, і в ярославськім повіті 32.238 душ і 31 парохій по 1.680 душ.

Характеристичною познакою східної християнської (зединеної і незединеної) церкви у відрізненні від рим.-кат. костела в католицьких державах є те, що на одну парохію і на одного священника припадає розмірно мале число вірних. Церков є багато, але вони найчастіше невеликі. Населення хоче мати церкву близько своїх мешкань, бо східний обряд вимагає від своїх вірних частішої і довшої присутности в церкві так, що вірні східної церкви беруть живішу і більш безпосередню участь у богослужебних відправах, не так, як це є в рим.-кат. костелі, де тієї безпосередньої участи вірних у богослужебних відправах у такій великій мірі нема.

Наводжу ці обставини в тій цілі, щоб виказати, що православне населення на території люблинського воєвідства не треба було позбавляти святинь в інтересі релігійного культу і закріплення релігії, що хіба лежить теж в інтересі держави.

Тимчасом для цього населення з 300 кількадесять церков залишено ледви 54 церков, ревіндиковано коло 150, навіть таких, які не були збудовані за часів унії, перемінюючи їх на рим.-кат. костели, а решту в останніх днях збурено з доручення державної адміністраційної влади, не зважаючи цілковито на благальні просьби зацікавленого місцевого православного населення, яке правильно уважає збурення своїх святинь великою моральною кривдою для себе і дуже боляче її відчуває, що зрештою зрозуміле для кожної культурної людини без огляду на віроісповідання і національність. Тимбільше зрозуміє це кожна релігійна і глибоко віруюча людина.

Факти масового і пляномого бурення православних святинь на території люблинського воєвідства вкрили тяжкою жалобою всіх православних вірних у Польщі, і ту важку жалобу своїх братів поділяє в цілости українське гр.-кат. населення в Польщі.

Додатково подаю, що в днях 18. і 19. липня 1938 р. збурено ще кілька православних церков і акцію бурення ведуть дальше, при чому місцеве православне населення мусить часто платити кошти бурення в квоті, що сягає і до 1.000 зол. Досі збурено 112 святинь.

Вичислю ще цілу низку фактів переслідування і карання православних священиків на релігійно-віроісповідній основі. За відправу богослужень і уділення релігійних послуг покарали таких православних священиків:

Повіт Білгорай: 1. о. Іван Олійник, 2. о. Петро Зроль, 3. о. Прокіп Вальченко, 4. о. Анатолій Ключ — гонвною від 200 до 500 зол.

II. Повіт Володава: 1. о. Іг. Єфрем Федоренко, 2. о. Евген Охнич, 3. о. Методій Лулякевич, 4. о. Евген Кальчук, 5. о. Волод. Кошевой, 6. о. Василь Білецький — по 500 зол.

III. Пов. Грубешів: 1. о. Теодор Садко 300 зол., 2. о. Яков Авг. Шкварко 300 зол., 3. о. Вол. Охаб 400 зол., 4. о. Ісидор Захожий 200 зол., 5. о.Леонід Пазинський 500 зол., 6. о. Іг. Атанасій Бокієвич 300 зол.

IV. Пов. Томашів: 1. о. Яків Лисюк 1.200 зол., 2. о. Іван Жуковський 2 місяці арешту, 3. о. Гнат Космій 2 міс. арешту, 4. о. Ярослав Шелінський 3 міс. арешту, 5. о. Крисович 1 міс. арешту, 6. о. Конст. Якимчук 4 міс. арешту, 7. о. Семен Демчук 2 міс. арешту.

Пароха грубешівської парохії покарали карою гривни в висоті 400 зол., за мольбу на спільному цвинтарі, на котрім від найдавніших часів аж до останньої хвилини без ніяких перешкод хоронили померлих і відправляли мольби.

Для характеристики відносин, що панують тепер на території повітів, на яких мешкає українське православне населення, подаю поведінку повітового старости в Томашеві, Казимира Веляновського, який свідомо понижує гідність і підважує авторитет Голови Православної Церкви в Польщі, Митрополита Дионізія, називаючи його саботажистом державних законів і розпорядків адміністраційної влади.

Треба зазначити, що цей пан Веляновський за 11-літній час свого урядування в томашів. повіті не лише не зумів злагіднити антаґонізму католицького і православного населення, але навпаки, кинув кістку ненависти між населення обох віроісповідань та своїм непогамованим гоном до замикання і бурення святинь, викликав замішання та хаос у томашівському повіті, розбудив комунізм та сектярство, які довели вкінці до пацифікації в 1936-ому році. Про розміри бурення православних святинь під кермою старости Веляновського в томашівському повіті, свідчить число збурених святинь і домів молитви на терені того повіту.

Оргaни адміністраційної влади дуже часто карають православне населення на території люблинського воєвідства за оборону прав своєї церкви та релігії. Характеризують це в моїх інтерпретаціях з 6. липня ц. р. і нинішній події в них наведені, як також події наведені в промовах українських послів у соймі в дні 6. липня 1938 р. як також у промовах українських сенаторів в сенаті в дні 14. липня 1938 р., про що я вгорі згадував.

Підтримуючи в цілости всі свої внески під адресою уряду, поміщені при кінці моєї, згаданої вгорі інтерпеляції з 6. липня 1938 запитую:

1. Чи уряд схоче провірити всі факти, які я вгорі навів і які відносяться до збурення та спалення православних святинь, вичислених в моїй інтерпеляції, дальше наведені факти карання православних священників за відправу богослужень та уділювання релігійних послуг і виселювання їх з дотеперішніх місць їх замешкання та факт зневаження повітовим старостою Веляновським в Томашеві Голови Автокефальної Православної Церкви в Польщі, Митрополита Дионізія, вкінці факти шиканування православного населення на віроісповідно-релігійному підложжі.

2) Чи уряд схоче потягнути до відповідальности органи державної влади, передовсім дотичних старостів, які спричинили факти наведені в моїй інтерпеляції.

3) Чи уряд готов дати православному населенню та духовенству охорону перед безосновними репресіями.

4. Чим вкінці виправдає уряд масове бурення православних святинь, що відбувається з доручення державної влади, в якій ціли це сталося і чи схоче винагородити заподіяні шкоди, що повстали наслідком згаданих розпорядків влади.

Варшава, дня 21. липня 1938 р.

Д-р Степан Баран,
посол до сойму.

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Четвер, 26 (14) липня 1888.

ТОВАРИСТВО „НАРОДНЯ РАДА“.

„Товариство „Народня Рада“ піднявшись важного обовязку стояти на сторожі прав руського народу в Галичині, совісно і всесторонньо виконує той свій обовязок. Не перейде, можна сказати, ні одна народня справа, що явиться на денний порядок, щоб видiл „Народньої Ради“ її не обговорив і не вирішив, яким чином довести її до доброго кінця в користь народу“.

Багато ухвал „Народньої Ради“ — пише „Діло“ — з останніх часів покищо не можна проголосити.

НЕБЕЗПЕКА НЕ МИНУЛА.

„Стандард“ остерігає перед великими надіями на мир і каже: Кн. Бісмарк не перестає журитись; Франція залишилася отвертим, а Росія тайним але смертельним ворогом Німеччини. Французько-російський союз — це тільки питання часу. Злука Німеччини з Росією позбавилаб її тільки інших приятелів і звідси це положення дуже скомпліковане“.

АНҐЛІЙСЬКО-ТУРЕЦЬКИЙ КОНФЛІКТ.

„Згідно з вістками з Льондону заноситься між Анґлією й Туреччиною на досить небезпечний конфлікт, який дуже легко міг би стати причиною війни. Кажуть, що Анґлія дуже невдоволена з того, що Туреччина укріплює свої позиції над Евфратом і Тигром і запротестувала проти того і навіть загрозила, що на випадок, якби той протест був без успіху, вона уважатиме це за причину до війни. Здається, що в цій справі проявляється боротьба Анґлії з Росією.

ВЕСЕЛКА ВНОЧІ.

Над Будзановом появилася 18-го липня в год. 11-тій вночі веселка, що її викликали проміні місяця. Веселка мала такі самі живі краски, як взень від промінів сонця. Явище тривало 15 хвилин, народ ворожив з цього велику війну.

НЕЗВИЧАЙНА ПРОСЬБА.

Засуджений на смерть злочинець вислав до італійського короля просьбу, щоб він його не помилував, бо утримання його у вязниці багато коштувало б, ті гроші влада нехай радше передасть його бідній родині, бо Італія і так нічого не втратить з його смерти.

Українські інтерпеляції в Соймі.

Посол Володимир Кузьмович зголосив у соймі дві інтерпеляції до міністра внутрішних справ: 1) у справі заборони кружкам Рідної Школи вести дитячі садки в деяких місцевостях повіту Камінка Струмилова, тернопільського воєвідства, і 2) у справі розвязання громадської Ради в Якимові, повіту Камінка Струмилова, тернопільського воєвідства.

Посвячення церковно-народнього дому
в Старім Яричеві.

В неділю 24. липня ц. р. відбулося посвячення Церковно - Народнього Дому в Старім Яричеві. Посвячення довершив о. прелат Леонтій Куницький в асисті оо. заст. декана Миколи Землинського, пароха Старого Яричева, Гр. Брезденя, пароха Нового Яричева, Вол. Виницького, пароха Цеперова і Ю. Малого, пароха Якимова.

По посвяченні о. Землинський іменем Маєткової Парохіяльної Ради в Старім Яричеві подав рахунковий звіт та вказав на всі трудноші, які треба було побороти при будові. Будова дому коштувала коло 17.000 зол., на її повне викінчення й адаптації салі треба ще 2—3 тисячі.

Відтак репрезентанти установ та організацій складали привіти і побажання: від Т-ва „Просвіта“ дир. Маґаляс, голова Філії „Просвіти“ на львівський повіт, від Т-ва „Рідна Школа“ проф. Ластовецький, голова Повітового Львівського Союзу Кружків „Р. Ш.“, п. Мельник від кооперації в Яричеві Новім, др. Світстель від Проводу УНДО й о. прелат Куницький від гр.-кат. Митрополичої Капітули.

На закінчення цього милого свята відбулася в салі ново-побудованого дому народня забава з танцями, що разом з тацою в часі посячення дала 251 зол. доходу.

Слід підкреслити, що завдяки невтомній праці о. М. Землинського повстала домівка, в якій буде зосереджуватись освітнє, господарське і національне життя Старого Яричева.

Учасник.

Совітські республики
тратять буджетову окремішність.

„Правда“ з 11. VII. повідомляє: на засіданні 10. ц. м. совнарком СССР, рішив доручити наркомфінові СССР виробити єдиний статут, який-би охоплював буджет СССР і то всіх републик та місцевих органів влади. Для приготування цього закону совнарком утворив комісію під проводом В. Молотова, в якій мають брати участь також представники союзних і автономних республик та місцевих совітів...“

СПІЗНЕНІ ЖНИВА НА СОВІТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

„Ізвестія“ з 15. VII. пишуть: „До 10. ц. м. скошено в цілому СССР 6,567.000 гект. збіжжа. Минулого року до цього часу скошено 7,300.000 гектарів, хоч жнива й почалися трохи пізніше. У передових рільничих районах як Крим, Одещина, Краснодарщина, Орджонікідзівський край та Ростовська область збіжжа достигло швидко й одночасно, а зі живами там не спішаться, тому є небезпека, що зерно висиплеться. В Одещині скошено лише 14% збіжжа. Комбайнів не приготовано як слід, обслугу комбайнерів орґанізовано зле“. (Офінор).

УКРАЇНСЬКІ КОМУНІСТИ ДАРМУЮТЬ.

„Правда“ з 11. ц. м. жаліється, що комуністи на чужонаціональних землях занедбують пропаґанду. „Ледви почалися жнива, як припинено масову роботу, що так могутньо розвинулася в часі виборчої кампанії. В багатьох місцевостях партійні організації рішили, що в часі жнив вони не мають чого робити. В бриґадах Сальського району Ростовської области, Хорловського району Миколаївської области та в багатьох інших районах не видно ані аґітаторів, ані промовців, туди не привозять навіть часописів...“

„Правда“ з 10. ц. м. подає дуже цікавий допис з Миколаєва: „По скінченні XIV зїзду КП(б)У миколаївський горком рішив скликати збори міського партійного активу, щоб обговорити справи зїзду, розіслано 680 запрошень. Годину після визначеного речинця прийшло на збори 319 осіб. По рефераті та по обговоренні справ лишилося 186 осіб. На другий день зявилося на зборах лише 182 особи, але більшість з них заголосивши свою присутність опустили негайно салю“.

Страйковий рух у Польщі.

Головний Статистичний Уряд подає дати про безнастанний зріст страйкового руху в Польщі. Цей рух збільшується, починаючи від 1931 р.

В 1930 р. було 312 страйків у 1.185-тьох підприємствах з 48.000 робітниками; в 1932 р. число страйків збільшилося на 504, в 6.219 підприємствах з 314.000 страйкарями; в 1934 р. було вже 946 страйків і відбулися вони в 9.416 підприємствах з 369.000 робітниками, а в 1936 р. нараховано аж 2.056 страйків у 22.016 підприємствах з 675.000 страйкуючими робітниками. Щойно в 1937 р. напруження страйкового руху дещо зменшилося. В цім році були 2.074 страйки в 22.058 підприємствах з 543.000 робітниками.

Яке тло, яка причина була, що робітництво мусіло кидати працю і пристосовувати страйкову боротьбу супроти працедавців?

У 1937 р. виникли страйки з таких причин: 893 страйки (на 2074 разом) з домаганням підвишки платень; 62 страйки з вимогою необнижувати заробітну платню; 250 страйки через невиплату зарібків і 144 страйки — протестаційні й солідарности.

З даних Головного Статистичного Уряду виходить, що в 1937 р. — 1476 страйків виграно і тільки 358 програно. Ці числа говорять пречистою мовою, а саме, що страйкова акція була на загал виправдана й завинена самими працедавцями, які аж під загрозою спинення роботи йшли на уступки. Коли брати під увагу низький рівень робітничої платні, в Польщі, то дивно виглядає, що аж у так багатьох випадках треба було загрози страйку, щоб працедавці не платили залягаючі заробітки.

ПОВОРОТ БРИТІЙСЬКОГО МІНІСТРА ВІЙНИ ДО ЛЬОНДОНУ.

Після нарад з марш. Гамленом, віцепрем. Шотаном та іншими французькими державними мужами, брит. міністр війни Гор Беліша відлетів з Парижа до Льондону.

Сторінка без політики.

З американських судових помилок.

Два американські правники видали цілу книжку цікавих правничих „казусів“, для прикладу, як американські судді йдуть за здоровим розумом, стосуючись до писаних законів. Хто з читачів хоче, може сам забавитися у суддю і рішити наведені конфлікти. Щойно при кінці ми передаємо розвязку кожного зокрема.

1. Смерть від пальця.

Томаса Гарлянда звабили у пастку і ограбили бандити. У бійці зранили йому великий палець. Лікар оглянувши палець сказав, що треба його негайно оперативно відрізати, бо закаження загрожує життю. Гарлянд не послухав і за кілька днів треба було ампутувати палець, але пацієнт таки вмер. Зловили бандита, який зранив Гарлянда. Лікар ствердив на суді, що якби були ампутували палець раніше, Гарлянд не був би вмер.

Проблема: Чи бандита можуть засудити на шибеницю через те, що з його вини ограблений умер?

2. Чиї вишні?

Велика вишня, що належала до Сари Гофман, росла у віддалі двох стіп від сумежного саду, що належав до Абнера Армстронґа. Пень дерева був на цьому боці, але галузі звисали над Армстронґовим садом. Коли треба було зривати вишні, Сара мусіла вилізати на дерево і вже находилася вгорі над садом свого сусіда. Коли Армстронґ це побачив — заборонив їй зривати вишні. Повстала суперечка. Американський закон каже: „Власник ґрунту розпоряджає ним і вверх над ним аж до неба і внизу аж до середини земної кулі“.

Проблема: Хто дістане вишні з галузей, які висять над садом Армстронґа?

3. Спеціяліст.

Анну Мор боліло так дошкульно вухо, що коли лікар порадив їй зробити операцію, вона радо на це згодилася. Лікар мав їй вухо знечулити. Вона була переконана, що знечулить їй праве вухо, яке потребувало операції. Як вона здивувалася, коли відкрила, що він зоперував їй ліве вухо. На суді лікар боронився, що він перед операцією оглянув обидва вуха пацієнтки і ствердив, що ліве потребує швидшої операції. При операції був приявний домашній лікар Анни Мор і знав про це. Операція пройшла добре, а проте Анна Мор подала лікаря в суд. Вона покликалася на такий закон: „Хто нарушить якусь частину тіла другої особи без її дозволу, відповідає за напад і мусить платити відшкодування“.

Проблема: Чи Анна Мор має право домагатися відшкодування?

Коли хтось грає на носі...

Морріс Гарстенфельд при ріжних нагодах приставляв до свого носа великий палець і так правдиво „заграв на носі“ у сторону Джона Шіпмана. Цей казав його арештувати. Американський закон каже: „Кожна особа, яка з наміром нарушити чужий спокій або коли таки нарушує чужий спокій своєю поведінкою, вживаючи образливих слів чи жестів підлягає карі“.

Проблема: Чи гру на носі пальцем і рухи в повітрі довкола свого носа можна вважати образою?

5. Поквапний шлюб.

У вересні 1921 р. взяли шлюб панство Міріціо. Обидвоє римо-католики погодилися, що вони не почнуть разом мешкати ані жити, заки не візьмуть іще церковного шлюбу на Різдво. Прийшло Різдво, а чоловік не зявився у церкві. Жінка внесла розводову скаргу з претенсією платити їй аліменти. Чоловік не заплатив нічого.

Закон каже: „Коли без слушної причини жінка відмовляється мешкати разом із чоловіком, він не має обовязку її утримувати“.

Проблема: Чи суд засудив Міріціо на аліменти своїй жінці?

6. Поступовий купець.

„Поступові купці продають сало Стар...“ Після цього йшли назви крамниць, які продають це сало. Макс Бравн перейшов вулицею, побачив на списі і своє прізвище — скипів від обурення. Він же-ж кошерний різник. Від фірми Стар він домагався негайно, щоб його счеркнули зі спису, але фірма не хотіла, кажучи, що слово „поступовий“ це похвала, а не образа.

Закон каже: „Оголошення фальшивого тексту, що захитує добрим іменем якоїсь особи або осмішує її — підлягає карі“.

Проблема: Чи Бравн виграв процес за образу?

Розвязка.

1. Бандит відповідає за вбивство. Нема ріжниці, чи рани були смертельні відразу чи спричинили смерть пізніше, без огляду на те, що зробив Ґарлянд при лікуванні.

2. Вишні належать до Сари. Про право власности рішає місце, де росте пень. Коли Армстронґ хотів, міг заздалегідь домагатися, щоб забрати галузі з його частини саду, згідно з законом про „ґрунт уверх аж до неба“.

3. Анна Мор дістала відшкодування від лікаря 14.000 долярів. Лікар може оперувати тільки ту частину тіла, на яку згодився пацієнт. Лікар може несподівано переводити операцію тільки тоді, коли є загроза смерти. Факт, що якась операція повелася не виправдує лікаря, коли він зробив не ту, яку бажав пацієнт.

4. Моріса Ґарстенфельда засудили за образу. Малі хлопці можуть грати собі на носі, щоб дразнити один одного, але у старших людей це не забава, а образа.

5. Чоловік не має обовязку платити нічого, бо американський закон визнає подружжя вже на підставі світського шлюбу. Жінка раз заміжня не може відмовлятися від співжиття.

6. Кошерному купцеві назва „поступовий“ шкодить в інтересі. Навіть коли якась особа має добрі наміри, але спричиняє шкоду чи ображує другого невідповідним словом — вона винувата.

Перегони довкола земної кулі.

Фінеас Фоґ — це перший чоловік, який за наших часів піддав думку, щоб відбулися перегони довкола земної кулі. Та найцікавіше те, що Фоґ взагалі не істнував. Фоґ герой усім відомої повісти Жіль Верна „Подорож довкола світа в 80 днях“. Ця книжка доказує, що Жіль Верн був радше ясновидцем, як мрійником, коли казав своєму героєві в 1872 році обійти світ в 80 днях. Ледви минуло 17 літ від хвилини, як вийшла книжка Верна, а вже найшовся такий, що зумів побити повістевий рекорд. Талановитий нюйорський репортер Бляй у 1889 році обїхав нашу землю в 72 днях. Минуло чверть століття і знайшовся ще ліпший турист. Бо у 1913 році Джон Г. Марс обїхав землю в 35 днях 21 год. і 36 хвилин. Марсові помагали побити рекорд поїзди та кораблі.

Повітряна дорога.

Всі вище згадані рекорди побили літаки. Повітряна дорога показалася найвигіднішою і найпрактичнішою до перегонів. Перед вибухом війни потрібно було 4 тижні, щоб обїхати землю. В 1926 році вже зовсім вигідно можна було обїхати землю в 4-ох тижнях. Два американські журналісти Еванс і Велс із щоденника „Ню-Йорк Ворлд“ обїхали землю лише в 28 днях, 14 год. і 36 хвилинах. А в 1928 році Джон Г. Мірс і сотник Коліер обїхали земну кулю в 23 днях 15 годинах і 15 хвилинах. Після цього американські видавництва придумали зорґанізувати перегони довкола землі. Цю думку приняли дуже прихильно і так у 1936 році відбулися перегони. Перше місце здобув нюйорський журналіст Г. К. Екінс. На те місце, звідки він виїхав прибув по 18 днях, 11 годинах і 14 хвилинах. Потім такі подорожі довкола землі стали природним явищем. Тепер зовсім не треба спішитися, щоб у 2—3 тижнях обїхати землю.

Цепеліни.

Правдивий повітряний лет довкола землі датується властиво від 1929 року. В тім році директор закладів цепелінів Екенер виїхав літаком з Фрідріхсгафен, облетів Росію, Токіо, Льос Анджелес, Лейкгерст і вернувся до Німеччини по 20 днях і 4 годинах. Цю подорож директор Екенер згори собі уплянував — і згідно з пляном обїхав землю без найменших пригод.

Останні рекорди.

Останній рекорд перед Хюзом, здобув Віллей Пост. Перший лет Поста був у 1931 році. 15474 км. зробив він у 8 днях, 15 год. і 51 хв. Цим неперевершеним осягом Пост не задоволився. У 1933 р. вирушає знову в подорож довкола глобу. Йому вдається ще швидше облетіти землю. Ту саму дорогу, що першим разом, він зробив у 7 днях, 13 год., і 49 хв. Коли говоримо про лет довкола нашої землі, не можна не згадати нещасливої Амелії Ірґард, яка вибрала була собі найдовшу дорогу, ген понад рівник. Відважна летунка зробила тільки половину дороги. У другій половині дороги враз із своїм другом-літаком нещаслива загинула на водах грізного океану. Останнім героєм перелету є Г. Хюз, який облетів землю в 91 годині, без жадних прикрих пригод.

ЛІКАРІ КУХАРЯМИ.

Офіціяльне британське лікарське товариство видало „Куховарську книжку для лікарів“. Поява такої книжки в Англії подиктована своєрідними обставинами. У Англії дуже погано варять і сотні тисяч громадян нездужає на шлунок. Щоб запобігти цьому лікарі зібрали найголовніші приписи дієти і вказівки, чого не можна мішати. Крім цього зредагували відділ страв, як їх приладжувати та як вязати на обід і вечерю, з програмою на три тижні. При стравах доданий теж цінник.

НАСЛІДКИ ШТУЧНОЇ КРАСИ.

Ню-Йорські жіночі товариства почали величезну кампанію проти ріжних „сальонів краси“. Виявилося, що за один минулий рік на просторі ню-йорського стейту 4500 жінок дістало ріжні недуги через невдатні операції в тих сальонах, головно нечистоту. Наслідком цієї кампанії всі сальони краси та косметичні кабінети підлягатимуть від тепер контролі Міністерства Здоровля.

ЗНАЄ 290 МОВ.

У Франкфурті живе проф. Ганс Шутц, який знає 290 мов. Його батько мовознавчий талант і в 9 ому році почав вивчати італійську, французьку та англійську мову. Після них систематично вивчав ґрупами всі европейські споріднені мови та їх діялекти. Шутц каже, що найкраще було йому вивчити — мадярську мову, баскійську і деякі діялекти індійські та кавказькі.

КОМІРЦІ ДЛЯ ЛЕТУНІВ.

Для летунів Спол. Держав придумали комірець, який виконує ролю апарату, щоб можна порозумітися з землею та радіовими апаратами на інших літаках. На комірці є мікрофон напроти горла; коли летун говорить радіові хвилі передають незвичайно виразно його слова. Військове міністерство Спол. Держав тримало цей винахід у тайні вже два роки

ВЕСЕЛЕ

— Чую, моя дорогенька, що ти їздиш тепер щодня верхи? Чи від того можна похудіти?

— Ще й як! Прийди подивитися на мого коня. Шкіра і кости!

ЧИМ НАЙКРАЩЕ БУТИ.

Підчас вечері Фридриха Великого з Йосифом II. і князем де Лінь, спитали князя: „Чим би ви хотіли найрадше бути?“ Де Лінь відповів без надуми: „До трицятого року гарною жінкою, до шістьдесятого розумним і щасливим полководцем, пізніше — кардиналом“.

ЧЕМНІ ПРОКЛЮНИ.

Сектантам квакрам не вільно ані присягати ані проклинати. Але бувають хвилини у життї, коли людина має потребу закляти у люті. Тоді квакри помагають собі описовими фразами. І так один із славних квакрів розгніваний на свого приятеля, сказав: „Джіме! Ти знаєш, що я ніколи не прозиваю інших. А проте, якби суддя звернувся до мене з проханням, щоб я показав йому у місті найбільшого брехуна і нахабу, то я прийшов би до тебе чемненько і сказав тільки: „Приятелю Джіме! Суддя хоче з тобою порозмовляти!“

СПОРТОВА СТОРІНКА.

Лінивство чи байдужність?

СПРАВА ФУТБОЛЬНИХ СУДДІВ

Майже на кожному кроці чуємо нарікання наших футболістів, провідників дружин та широких кол спортової публики на „сторонничість суддів" підчас футбольних, зокрема мистецьких змагань. Ці нарікання стали вже правилом і таким чином змагуни чи провідники дружин намагаються найчастіше виправдати невдачі на зеленій мураві. Все і всюди винен суддя. Очевидно — так воно не є. Але справа спортових суддів стає у нас, головно тепер, напередодні нового футбольного сезону, знову гостро актуальна.

Тут хочемо звернути увагу на дивний і нічим неоправданий факт, що українських спортових суддів майже нема, бо тих кількох суддів, що мають змогу і право суддювати важніші футбольні змагання, рішуче за мало у відношенні до скількости й сили українських дружин. Це явище наскрізь ненормальне і його треба якнайшвидше змінити на краще.

Адже метчі львівської Окружної Ліги можуть суддювати лиш: інж. Хомишинець зі Стрия і проф. Романець із Перемишля. А-клясові й поважніші товариські метчі суддює ще проф. Хичій із Перемишля. Колиж до цих трьох суддів додамо ще двох-трьох суддів із Перемишля і може одного-двох із Тернополя, то вичерпаємо вже листу українських футбольних суддів. Львів — найважніший і найсильніший осередок українського футбольного життя — **не має дослівно ніодного свого судді!** Таким чином метчі України та інших українських дружин суддюють завжди лиш судді поляки або жиди. І хоч претенсії української публики та змагунів до тих суддів не все оправдані, проте годі сподіватися, щоб чужий суддя був завжди у важних вирішних метчах наскрізь обективний. Бож у таких метчах, крім всякого роду натиску на суддів, крім нездорового явища „натягання" і „фабрикування" вислідів, чималу ролю грає теж і своєрідний сентимент до власних чи близьких дружин. А таким сентиментом керуються судді поляки чи жиди доволі часто.

Чи є на це рада? Очевидно, що є. Одначе це не такі засоби, як їх уживає частина нашої публики, невдоволена майже усіма рішеннями футбольних суддів, бо некультурні вигуки, прізвища, погрози-тероризування і т. д. не лиш не дають ніяких успіхів, але найчастіше можуть ще пошкодити українському клюбові. На поправу відносин у суддівських справах є лиш одна рада: **якнайбільше число футбольних суддів-українців.**

Та щоб цих рядків не пояснював собі хтось мильно, **замітимо, що судді українці не потребують зовсім виявляти підчас виконування суддівських функцій на грищі своєрідного сентименту до української дружини. Ні, вони повинні бути лиш строго обективні.** Це зєднає їм не тільки признання серед своїх, але й серед чужих і авторитет українських суддів буде тоді **такий сильний, що його не зможуть підважити ніякі злобні зазіхання.**

Всі ці міркування лиш на випадок... як будуть українські футбольні судді. А покищо знаємо, що навіть серед членів львівських клюбів важко було недавно знайти людей, які хотілиб перейти курс кандидатів на суддів, що його недавно організувала львівська округа. Невже серед маси цих молодих людей, що вигукували підчас метчів, виявляючи при тім іноді крайню ігноранцію правил і приписів гри, не знайдеться хоч кільканацятьох людей, що не полінувались би познайомитись основніше з футбольними правилами? Віримо, що така мінімальна скількість таки може знайдеться і на цих людей упаде почесний обовязок виповнити цю занедбану прогалину в ділянці спортових суддів та працювати справді для добра і доброї слави українського спорту.

Р. С.

ВІДКЛИКАННЯ МЕТЧУ СЯН — ТШЛ.

В мин. суботу ввечорі дістала львівська футбольна округа й оба зацікавлені клюби повідомлення львівського Городського Староства про заборону змагань за вхід до Окр. Ліги в неділю 24. липня. Свого рішення Городське староство не мотивувало, але є зовсім ясно, що воно зробило це з уваги на публичну безпеку, чого такий „господар", як ТШЛ, не міг гарантувати.

В недільних пополудневих годинах плили зі всіх усходів на Левандівку маси народу, що не знав нічого про заборону і відкликання змагань. Між подорожними, у 90 відсотках напливи людьми, було багато таких, що відбули дуже далеку дорогу пішки. Обраховують, що число подорожних доходило до 3 тисяч осіб.

Коли і де відбудеться відкликаний метч Сян—ТШЛ, покищо не відомо. Мабуть у неділю 31. липня ц. р. Вістки про це своєчасно подамо.

ЗМАГАННЯ ЗА ЧАШУ.

Турнір 4-ох дружин за чашу Стрия.

В неділю 24. ц. м. почався у Стрию футбольний турнір за чашу Стрия, що триватиме три тижні. В турнірі беруть участь: Скала, Погонь І. Б., Стриянка і РКС. Турнір відбувається пунктовою системою, без реваншів.

Скала — Погонь І. Б. 3:2 (2:2). Наша дружина заграла дуже амбітно і без таких провінціональних атрибутів, як „лінивання" й егоїстичне возання з метчем. На цьому скористала сама гра, що була гарна для ока і продуктивна. Ворота для нашої дружини стрілили: Павлічка (2) і Малецький. Суддював Кручковський. До цих змагань виступила наша дружина в складі: Малецький, Єліїв, Дерижо; Шевчук, Мочульський, Котурбаш; Улицький, Малецький, Павлічка, Заплатинський, Гороховенко.

Другий метч **Стриянка — РКС** 4:0, був показом слабої гри обидвох дружин.

ТУРНІР ЗА ЧАШУ ЗОЛОЧЕВА.

ЗОЛОЧІВ. **Русалка — ОРБ 2:2 (0:1).** Змагання за чашу Золочева. В табелі веде ОРБ (4 пкт.), 2) Русалка (8 пкт.), 3) Янина (1 пкт.) і ЖТГЕ (0 пкт.).

* * *

КАМІНКА СТРУМИЛОВА. **Буг — Стріла (Жовква) 4:2 (1:0).** Наша дружина грала добре, але без щастя.

ЗА ВХІД ДО ДЕРЖАВНОЇ ЛІГИ.

КРАКІВ. **Гарбарня — Чорні 5:1 (2:0).** Чорні були рівнорядною дружиною лише в перших хвилинах гри і на початку другої половини. Єдині ворота для Чорних стрілив Журковський.

СТАНИСЛАВІВ. **Ревера — Домб 2:2 (1:1).** Дуже цікава гра. Домб був дружиною швидшою і кондиційно кращою.

ВАРШАВА. **Туристи (Лодзь) — Легія 4:1 (2:1).**
ПОЗНАНЬ. **Ґриф (Торунь) — Легія 3:3 (2:1).**
ЛЮБЛИН. **Унія — РКС (Заглембє) 3:3 (2:2).**
ВИЛЬНО. **ВКС (Гродно) — Маккабі 1:0 (1:0).**
ЛУЦЬК. **ПКС — Погонь (Берестя) 3:1 (1:0).**

В І. групі ведуть Туристи (3 гри, 6:0), в групі II. Легія (Познань) (2, 8:1), в групі III. Гарбарня (3, 4:2), в групі IV. ПКС (Луцьк) (3, 4:2).

ЗА ВХІД ДО А-КЛЯСИ.

НАДВІРНА: **Бескид—Сьвіт (Монастириська) 3:3 (2:1).** Наша дружина вела майже до кінця змагань 3:2, але суддя п. Євонюк волів нерішену і поміг Сьвітові вивезти з Надвірної один пункт. Ворота для нашої дружини стріляли Богайчук, Полатайко і Зубаль. Після змагань прийшло до прикрих інцидентів та бійок.

У грах за вхід до стан. А-кляси веде Сьвіт перед Тесном (Калуш) і Бескидом.

Скала (Стрий) гратиме ще раз з дрогобицьким Туром.

Ми повідомляли вже наших читачів про дивачні практики на відплатному метчу Скала—Тур у Дрогобичі (1:3), який суддювали три судді зі свиставками. Тому, що така практика незгідна зі суддейськими правилами, Виділ Скали вніс протест до дрогобицької підокруги і до ВҐ і Д львівської округи. Львівський ВҐ і Д не приняв ще рішення в цій справі, але істнує загальна опінія, що згаданий метч Скала—Тур уневажнять і накажуть його повторити.

ЗА ВХІД ДО Б-КЛЯСИ.

Зоря (Львів) починає за тиждень гри за вхід до Б-кляси.

Після остаточної верифікації змагань та устійнення табелі двох груп львівської Ц-кляси визначено стрічі мистця групи І. — ЗОРІ (Львів) з мистцем групи II. — СТШЕЛЬЦОМ (Перемишляни) на 31. липня ц. р. Метч цей відбудеться у Львові. Реванж — 7. серпня у Перемишлянах. Віримо, що наша львівська дружина вийде переможцем і здобуде заслужений аванс.

РІВНЕ: **Горинь—Стшелец (Дубно) 3:0 (1:0).** Перші фінальні змагання, розіграні 17. ц. м. за вхід до Б-кляси Волинської Округи з мистцем II. групи Стшельцом з Дубна, вирішила одинацятка Горині у свою користь у гарному стилі 3:0 (1:0). Від першої хвилини гри Горинь накидає шалене темпо і майже повних 45 хв. не сходить з карного поля Стшельца. Дружина гостей почала грати брутально, головно залога. Друга половина почалася шаленим зривом нашого нападу. Під кінець ІІ-ої половини доходить до голосу Стшелец, але наша оборонна трійка була все на місці. Ворота стрілили Мозгов та Іллюк (2). До цих змагань виступила Горинь у такому складі: Тетеря, Крисюк—Ковуб; Мельничук—„Коля"—Симоньчук; Іллюк — Мозгов — „Олесь" — Левицький — Саблій.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

СТАНИСЛАВІВ: **Ревера II.—Пролом 3:2 (1:1).** Ворота для Пролому стрілив Урсакий.

ДРОГОБИЧ: **Ватра II.—Нордіяг (Дрогобич) 5:3 (3:1).** Гарна перемога II-ої дружини Ватри, в якій добре награли Романяк у нападі і Грибович на середині помочі.

ДРОГОБИЧ: **Стшелец (Борислав)—Юнак (Дрогобич) 4:1 (2:1).** Змагання за чашу ПВ і ВФ покінчилися сензаційною перемогою А-клясового Стшельца над Юнаком, що виступив у своєму повному складі. Гра на низькому рівні і дуже брутальна з обидвох сторін. Суддя п. Гальперн зі Стрия мусів викинути з грища Здобиляка (Юнак) і Ґуліча (Стшелец).

ПЕРЕМИШЛЬ: **Польна—РКС 3:1 (0:0).** Сензаційна перемога мистця В-кляси перемиської підокруги над ліговою робітничою дружиною зі Львова в товариському метчу. Суддя п. Матушек.

ТЕРНОПІЛЬ: **Єгуда—Легіон 3:2 (0:2).** Змагання за мистецтво міста Тернополя.

СХІДНИЦЯ: **Кадімаг—Ґази 5:2 (1:1).** Заслужена перемога технічно кращої дружини Кадімагу.

ЗА ЧАШУ СЕРЕДУЩОЇ ЕВРОПИ.

Півфінальні змагання дали такі висліди:
ТУРІНО: **Ювентус—Ференцуварош 3:2 (2:1).**
ДЖЕНОВА: **Дженова—Славія 4:2 (2:1).**

КАЛЄНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ ЗА МИСТЕЦТВО ЛЬВІВСЬКОЇ ОКР. ЛІГИ В ОСІННЬОМУ СЕЗОНІ 1938 Р.

Господарі на першому місці. Буквою Х означений переможець фіналу Сян—Т. Ш. Л.

14. серпня: Х — Польонія, Ресовія—Погонь І. Б., ВКС—Корона, РКС—Лехія.

21. серпня: Україна—Погонь І. Б., Корона—Гасмонея, Польонія—Лехія, Юнак—Ресовія, РКС—Погонь Стрий, ВКС—Х.

28. серпня: Лехія—Чорні, Ресовія—Україна, Гасмонея—ВКС, Польонія—Юнак, Х—Погонь, Стрий, Корона—РКС.

4. вересня: Чорні—Х, **Україна—Погонь=Стрий,** Погонь І. В.—Гасмонея, Корона—Польонія, Лехія—Ресовія, Юнак—РКС.

11. вересня: Юнак—Чорні, **Польонія—Україна,** Погонь=Стрий—Гасмонея, Погонь І. Б.—Корона, Х—Ресовія, ВКС—Лехія.

18. вересня: Чорні—Україна, РКС—Гасмонея, Х—Юнак, ВКС—Погонь І. Б., Лехія—Погонь=Стрий, Ресовія—Корона.

25. вересня: РКС—Чорні, **Україна—ВКС,** Гасмонея—Польонія, Юнак—Корона, Погонь=Стрий—Ресовія, Погонь І. Б.—Лехія.

2. жовтня: Польонія—Чорні, **Гасмонея—Україна,** Погонь І. Б.—Юнак, Погонь=Стрий—Корона, ВКС—РКС, Лехія—Х.

9. жовтня: Ресовія—Чорні, **Корона—Україна,** Юнак—Гасмонея, РКС—Погонь І. Б., Погонь=Стрий—Польонія.

16. жовтня: Гасмонея—Чорні, **Україна—РСК,** Польонія—Ресовія, Корона—Лехія, Погонь І. Б.—Х, ВКС—Юнак.

23. жовтня: Чорні—Корона, Гасмонея—Х, ВКС—Польонія, Лехія—Юнак, Погонь=Стрий—Погонь І. Б., РКС—Ресовія.

30. жовтня: Погонь І. Б.—Чорні, Польонія—РКС, Погонь=Стрий—ВКС, Х—Корона, Лехія—Гасмонея, Юнак—**Україна.**

6. листопада: Чорні—ВКС, Погонь—І. Б.—Польонія, Юнак—Погонь=Стрий, РКС—Х, Ресовія—Гасмонея, **Україна—Лехія.**

13. листопада: Погонь=Стрий—Чорні, Ресовія—ВКС, **Х—Україна.**

МОЛОДІ НАКОЛЕСНИКИ НА СТАРТІ БІГУ ЛЬВІВ—МИКОЛАІВ—ЛЬВІВ.

31. липня відбудуться наколесницькі змагання для нелеценціонованих з участю всіх львівських клюбів на трасі Львів—Миколаїв—Львів (70 км.). У цьому бігу можуть стартувати також змагуни таких клюбів, що не належать до Державного Наколесницького Союзу, коли вискочать змагову карту („карта висьцігова"), долучать одну знимку враз із генераліями та заплатять 1 зол. до каси. Зголошуватись найдалі до 29. ц. м. на адресу: С. Т. Україна, Львів, вул. Льва Сапіги 49, І. Вписове 1 зол.

Для пятьох перших змагунів призначені памяткові жетони і цінні нагороди.

Учасники цього бігу матимуть опісля право старту в бігу за чашу „Діла" і ф-ми Стефановича.

Після похорону ґен. Тарнавського.

ЖАЛОБА ПО НАЧАЛЬНОМУ ВОЖДОВІ.

Рудки.

Вже дня 1-го липня повівали жалібні хоругви з домівки Повітового Союзу Українських Кооператив, де містяться всі повітові установи, та звіщали про смерть Начального Вожда. Представники нашого повіту між ними старшини і стрільці Української Галицької Армії, взяли численну участь у похороні Вожда у Львові. Дня 3-го липня кілька тисяч народу з Рудецької округи, в цьому 10 процесій взяло участь у панахиді по бл. п. Начальному Вождові, яку відслужив о. декан Ігнатій Галушка в асисті 15 священиків. Грімке „Со святими упокой" і „Вічная память" неслося з кількатисячних грудей. Місцевий парох о. проф. Гадзевич у коротких словах повідомив зібраних про смерть Вожда та розказав про його життя і працю.

Свято на Підлиській Горі.

Як ми вже повідомляли, в найближчу неділю 31. ц. м. відбудеться величаве свято в честь Пробудителя Галицької Землі, о. Маркіяна Шашкевича, на Білій Горі біля Підлисся. На це всенародне свято вибираються як щороку — маси народу, щоб вшанувати память М. Шашкевича. Свято на Підлиській Горі уладжує Т-во ім. М. Шашкевича в Золочові.

—о—

На манджурсько-совітському пограниччі.

ПЕРЕД ДЕМОНСТРАЦІЄЮ СОВІТСЬКОЇ ФЛЬОТИ.

Берлінський „Анґріф" довідується, що на нараді вищих морських старшин у Москві рішено уладити демонстрацію совітської фльоти біля побережа Кореї. До далекосхідної фльоти приділено найліпших старшин чорноморської та балтійської фльоти.

ЩЕ ОДИН ІНЦИДЕНТ.

Домеї повідомляє про новий інцидент на совітсько-манджурському кордоні: 60 вояків червоної армії над рікою Уссурі обстрілювало 10 манджурських селян; деякі з них ранені.

ПАРЛЯМЕНТАРІ ЩЕ НЕ ВЕРНУЛИСЯ.

Не зважаючи на большевицькі обіцянки, ще до тепер не вернулися до Манджурії японські старшини, які 18. ц. м. виїхали на переговори зі совітським командуванням.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ СТАРШИНИ В КИТАЙСЬКІЙ АРМІЇ.

Домеї повідомляє, що до Китаю виїхало на початку липня багато совітських старшин, які донедавна були в Еспанії. Частина цих совітських старшин відїхала до Ганков, де заступить німецьких дорадників, що недавно виїхали з Китаю, друга частина — здебільша військові політичні комісарі — приїде до Єнану у провінції Шен-Сі. У тому місті зорґанізовано комуністичний університет, де звертатимуть увагу на вишкіл у тактиці партизанської війни. На перший курс спрямовано до 5.000 старшин китайських комуністів. Крім цього передбачений вишкіл 2.000 студентів і 300 студенток. Місто Єнан стане осередком комуністичної пропаґанди; воно положене у збольшевизованому районі Китаю (провінції Шенсі, Кансу і Нінсія).

У китайських змоторизованих частинах совітські вояки заступили китайських.

НОВИНКИ.

— **Записати — запамятати і купувати.** Кооперативна крамниця **„ФАРБОКРАМ" у Львові,** при вул. Собіського 7, продає фарби, **лякери,** покости, олії і всякі артикули, потрібні **в домашнім** господарстві. **Ввесь зиск на потреби „Рідної Школи".** 1527 —15

— **Лікар-дентист Чичула Володимир, Ярослав,** абс. Стоматольоґ. Академії у Варшаві, відкрив канцелярію й ординує **в Тернополі, вул. Пілсудського 18.** Власна технічна робітня. 1526 —5

— **З якнайкращих** шкірок футро — поручає і виконує у нас тільки Юліян Глушевський — рік оснув. 1928 — Львів, пл. Капітульна 3. I. пов., телефон 254-46. 1430 49—7

— **Українська авдиція в радіо.** Львівське радіо надаватиме в середу, 27. липня ц. р. від год. 14.10—14.25 українські пісні з плит і від год. 14.25—14.35 літ. нарис Зенона Тарнавського п. н. „Пісня лишилася" („Голоси зза світа").

— **Змінюють назви вулиць у Львові.** Львівський маґістрат рішив на засіданні 23-го ц. м. переіменувати частину вул. Снопківської на вул. Яніни Карловичівної, а одну з вулиць назвати 5-го п. п. Леґіонів.

— **Припинюють діяльність читалень „Просвіти".** Повітове староство в Жидачеві припинило постановою з 7. ц. м. діяльність чит. „Просвіти" в Монастирці. Як причину припинення діяльности староство подало, що діяльність читальні переступає дозволені межі діяльности. Крім того 9. червня ц. р. заквестіоновано в домівці чит. „Просвіти" 2 мапки українських земель, на яких автори В. Кубійович і М. Кулицький „прилучили східні польські землі аж до Берестя н. Б. до українських земель". Крім того Виділ чит. „Просвіти" на останньому засіданні скреслив — мовляв — безпідставно з листи довголітніх членів читальні Василя Гаврилюка, Миколу Шараневича та Олексу Стехновича.

— **Бурхливе польське віче в Чижикові відбулося в неділю 24. ц. м. На вічу порушували теж**

Японська офензива на Кіюнкіян.

Японська офензива на Кіюнкіян, якої сподівалися здавна, почалася в суботу.

Як подають з Ганков, японці висадили під охороною артилерійського вогню військо на березі ріки Янтсе. З огляду на сильну протиакцію китайської артилерії японці заняли лише вузку смугу на південному березі ріки.

ПЕРЕД БОЄМ ЗА ШЛЯХ З КИТАЮ ДО СССР.

Домеї повідомляє, що японська армія почала сильний наступ так у напрямі на Ганков, та на західньому відтинку Льонґгайської залізниці. На тій останній, між містами Ченков, Тункуан зосередили китайці біля 200.000 найкращого війська, яке має боронити т. зв. „червоний шлях", що лучить Китай зі Совітами; туди постійно йдуть до Китаю транспорти зброї й муніції з СССР.

Наступ на Ганков здержують зле озброєні китайські відділи, коли ще взяти під увагу приказ про евакуацію Ганков, виходить, що кит. уряд зрезиґнував з оборони Ганков.

МАВРИКІЙ ЙОКАЙ. 2

Двобій.

Старий лабанц потряс головою. — Читати? Правда, не живемо тепер у часах Матвія Корвина, що вибудував у Будині академію для двадцятичотирьох тисяч студентів; що сам ходив дивитись, як учать у сільських школах та [illegible] з Цінкоти дав відзначення. У найкращім випадку вміє читати епископ.

— Хто з вас розуміється на письмі?

Лабанц у панцирі з буйволячої шкіри розумівся на письмі. Був вихований у черців. Йому дали письмо. Перечитавши, скинув шолом з голови, поспішив до звязаного пана, перетяв [illegible] котив на його руках, які опісля пошилував, упав перед ним на коліна, але скоро знову встав, щоб з радости по кімнаті підскакувати, [illegible] над головою листом. Здавалось, що збожеволів.

Порядний удар у спину привів його до спокою.

— Що в тім листі написано? Говори зараз!

— Що написано? Золото і срібло! Про [illegible] Дарія, що мабуть в Угорщині закопані! [illegible] одяги у скринях та цілі тижні забави [illegible] життя аж до смерти! Вино, що його [illegible] і на кожний день гарна дівчина! Весна, полумя, кров, поцілунок, гроші, [illegible] бої — все!

— Він з глузду зїхав!

— Послухайте тільки! — промовив Ґабор Кондай, маєстатично підіймаючись і скидаючи свої пута. Те, про що цей збожеволілий хлопище викрикує, це все написано в тім письмі і це все ви дістанете. Цей кусник паперу — це лист, яким наша славна королівна уповноважнює мене, щоб я наняв собі відділ кінноти. Війна виповіджена: наш володар іде до бою проти прусського короля та баварського курфірста. Маємо тут лист та печатку, що ми маємо силоміць увірватись до тих країн і за той час, якщо головні війська поведуть бій між собою, ми маємо в запіллі ворога грабити й нищити його міста. Чи хочете зі мною йти?

Грабіжники кинулись із криком радости до свого давнього начальника, підняли його на руки і витягнувши мечі, присягали, що з ним і до пекла підуть.

— Ні, до неба! — кричав з радости старий лабанц. — Баварія — це рай! Знаю її! Недаром у нас говорять: „Живемо, наче Господь Бог у Баварії!"

* * *

За три дні чатардський ліс ожив. З усіх сторін спішили сюди відділи їздців. Зброю й коня кожний мав із собою. Вже були тут воли й вино у великих бочках — хто знав, з чиєї ласки? Грабіжники гостили вже господаря, бо навіть привели йому й коня. Після цього все відїхало у світ.

Попри чатардський ліс тягнулись розбишацькі відділи, а коли прийшли на куманську пусту, побачили перед собою чорну землю.

Ця земля рухалась, начеб ішла вперед. Враз чорна ріля почалась підіймати і піднялася в повітря. Була це хмара сарани, що летіла зі сходу на захід.

Кілька днів пізніше побачили добрі баварці теж ту дивну хмару, що прийшла у формі закарлюченого „Є", що прибрала форму грецької букви, накінець подабала на гада, потім на дракона чи птаха з арабської казки.

Але що йшло за самою хмарою!

* * *

І саме тоді у пристанях далекої европейської ріки гарна і досвідчена у любощах володарка — цариця Єлисавета — своїх козаків та башкирців і дала їм теж наказ нищити ниви чудової Бранденбурґії.

Знавці военного мистецтва думають, що це було добре задумано: треба було короля Фридриха II., що окружив р. 1760 біля Ґоттербергу австрійського надвоєводу Давна, викурити з позицій і за його спиною здобути Берлін та Потсдам.

Але нехай ніхто не чекає від мене якогось опису війни!

Ні, я вже червоним чорнилом не пишу!

(Далі буде)

Алькоголізм стелить діжко сухотам.

До Впов. Передплатників

Складанки П. К. О.

розсилаємо з нинішн'м числом, якими просимо надсилати передплату на серпень 1938 р.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

справу переходу кільканацятьох місцевих римо-католиків - українців на греко - католицький обряд. У звязку з тим прийшло до гострих перепалок між учасниками віча.

— **Ледви один український лавник у Городку.** Староство в Городку рішило на днях остаточно справу вибору українця на лавника в міській управі Городка п. Михайла Цуньовського, якого міська рада вибрала ще в осені 1937 р. Проти вибору внесли радні-поляки (ендеки) спротив до староства, що його щойно минулого тижня по сімох місяцях староство відкинуло як безосновний. Таким робом до управи міста Городка увійшов одинокий українець — людина загально поважана. Тепер має міська рада в Городку на 24-ох радних ледви 3 українців, хоч українці творять третину населення Городка.

— **По 100 зол. гривни за чорну стяжку.** Жидачівське староство карним наказом дня 21. ц. м. покарало Степана Величка, Миколу Гірника, Анну Курилко, Анну Козинську та Ольгу Петрівську всіх з Миколаєва за ношення чорної стяжки на відзнаці т-ва „Просвіта" — кожного по 100 зл. гривни або по 10 днів арешту. Засуджені відкликалися до окружного суду.

— **„Як хочеться виграти змагання при помочі боївки".** „Век Нови" з 26. ц. м. (ч. 11.162) у новинці під поданим вгорі наголовком запевняє своїх читачів, що львівське городське староство заборонило змагання за вхід до Окружної Ліґи між Сяном і Т. Ш. Л. у неділю 24. ц. м. тому, що — мовляв — Сян орґанізував боївки, з якими мав намір приїхати до Львова. Ось такою то брехнею годує „Век Нови" своїх читачів і далі цькує проти української дружини, щоб за всяку ціну не допустити Сяну до Окружної Ліґи. Якщо вже брехливість „Веку Нового" посунулася аж так далеко, що хапається свідомоґо наклепу, то нехай здобудеться бодай на відвагу і подасть джерело своїх інформацій про „орґанізування Сяном боївок". — При цій нагоді слід теж згадати, що „Слово Народове" з 23. ц. м. (ч. 211) помістило велику статтю п. н. „Котрий то батяр зі Львова? Так витають українці польських змагунів" з корчемною лайкою та брехнею на поведінку української публики і змагунів Сяну підчас мячевих змагань у Перемишлі 17. ц. м. Свою статтю кінчить „Слово Народове" таким багатомовним покликом: „Усі спортові клюби повинні стриматися від змагань з нашими ворогами". Ось до яких висновків дійшов орґан ендеків у своїй сліпій ненависти до українців. Коментарі хіба зайві.

— **Нові алярми ендеків про „курчене сен стану посядання" у Львові.** „Слово Народове" з 24. ц. м. (ч. 212) помістило велику статтю п. н. „Алярмуйонце весьці з Личакова", в якій бє на трівогу, що українці викуповують — мовляв — „польські парцелі і будинки" на Горішнім Личакові. Далі зі „Слова Народов-ого" довідуємося, що українці задумували викупити парцелю п. Ношковської при тракті Глинянськім під будову церкви, але „мешканьци Личакова чувалі і заалярмовалі за помоцон нашеґо пісма патріотични Львув". Ось чим хвалиться „католіцко-народове" „Слово Народове". „Архикатолики", за яких себе вважають польські ендеки і на кожному кроці це підкреслюють, не допустили до купна площі під будову католицької святині. Так, так! Є чим хвалитися. Повинні були у своїй щирости додати, що швидше зголяться на будову мечету або синагоги на Горішнім Личакові, ніж на будову католицької церкви. Далі „С. Н." алярмує своїх „родакуф", що „Центросоюз" купив реальність з площею при вул. Личаківській ч. 100 на мясарню, а влада рішила вивласнити 42-морґову площу на Личакові, на якій раніше була площа „Гасмонеї" і віддати її українцям в заміну за вивласнену площу Сокола-Батька. Свої алярми „С. Н." кінчить покликом до „Звйонзку оброньцуф Львова", щоб зацікавився справою вивласнення цієї площі, себто щоб не допустив до її переходу в українські руки, бо, мовляв, на цьому терені мали повстати „наліли для оброньцуф Львова".

— **38 польських півосель у бучацькому повіті.** Заходом польських організацій відкрито на селах бучацького повіту 38 півосель для сільських дітей.

— **За комуністичну діяльність** почалася минулого тижня розправа проти Абрагама Манастера, Василя Граничкн і 10-ох товаришів перед трибуналом окружного суду у Львові під проводом д-ра Льокера. Підсудних обвинувачує прок. Ольшевський, боронить кількох адвокатів, між ними адв. д-р Скибінський. Підсудних арештувала поліція на основі знайдених матеріялів в архіві польського комуніста Стефана Цивінського у Відні. Підсудні заперечують свою вину.

— **Львівська хроніка.** В ночі з неділі на понеділок невідомий напасник зранив Михайла Біляка і Романа Гасюка при вул. Яблоновських. Ранених відвезли до шпиталю, де їх переслухали поліційні агенти. — З відділу пошесних недуг львівського шпиталю втік минулої ночі 54-літній Микола Титин зпід Бучача. — Слідство виявило, що молода жінка, яка повісилася минулої пятниці на паркані при вул. Городецькій називається Тавбе Кавфман і мала 25 літ. Причиною самогубства нещаслива любов. —

— **Краєва хроніка.** Вантажне авто А. Бояновського зі Станиславова переїхало в Бучачі 80-літню Н. Сейферову, яка померла. — В Перемишлі занедужала одна особа на прищицю. Влада заборонила зганяти худобу до міста, щоб не розволікати далі цієї пошести.

— **Причина катастрофи польського літака.** Польська і румунська комісія закінчили слідство у справі катастрофи польського літака на Буковині. На основі зібраних матеріялів слід здогадуватися, що до катастрофи дійшло внаслідок поганих атмосферичних умовин. Комісія не ствердила ніяких дефектів у моторі ні приладді. Літак виявив у повітрі надзвичайну тріваліcть і розбився щойно при зударі з землею. Пошта, товари і клунки подорожніх не знищились. Всі подорожні були обезпечені на випадок смерти по 40 тисяч золотих, літак теж на повну вартість.

— **Страшне здичіння на селі.** З Хмельова пов. Тарнобжеґ вийшла з хати минулої неділі вечором 24-літня Анеля Ядах зі своїм нареченим 27-літнім М. Козьолом і вже більше не вернулася до дому. Повідомлена поліція арештувала Козьола і знайшла тіло його нареченої. Козьол убив свою наречену, закопав на свому полі, що його заорав і засіяв любіном.

— **Нова диверсійна ватага** озброєних селян появилася на Поліссі на просторі мірочанської громади, пінського повіту. Першу ватагу поліція розбила в лісах кобринського повіту. Слідство в цій справі — пише польське преса — виявило, що ватага складалася з „розаґітованих" селян, які рішили перейти кордон до УССР, а відтіля до Еспанії.

— **Як аґітують енедеки.** Перед окружним судом у Лодзі відбувається розправа проти 58-літнього Романа Котасіньского, діяча „Стронніцтва Народовеґо", що на вічу в Пйонтку сказав: „Пророкую упадок Польщі, якщо в ній будуть кермувати жиди. Проступки державних урядовців безкарні Їх покривають мовчанкою. Ніодна держава не числиться з Польщею". Суд у першій інстанції покарав Котасіньского 3. місячною вязницею і 50 зол. гривни. Тепер справу розглядає суд другої інстанції. Котасіньскі двічі був у Картуській Березі.

— **До Берези Картуської** вислала влада одного з найнебезпечніших торговців живим товаром. Венямина Леща з Варшави. Лещ має на совісти кількадесять молодих дівчат, яких вивіз за кордон обіцюючи добрі посади, а в дійсности передав їх своїм аґентам живим товаром.

— **Афера рабіна, який торгував наркотиками.** Париська поліція арештувала рабіна головної нюйорської дільниці у Брукліні Ісаака Лайфера за торговлю наркотиками, його спільника Ґолдінера та одного з париських інтроліґаторів Ляйфер висилав наркотики поштою, скриваючи їх між окладинками гебрайських книжок до богослуження. Безпосередньо перед арештуванням Ляйфер вислав з одного з париських поштових бюр цілий транспорт жидівських молитовників, в окладинках яких знайдено кілька фунтів кокаїни. Зі зізнань інтроліґатора виходить, що він згодився вкладати в окладинки запечатані посилки довіряючи Ляйферові що пересилає святу землю з Палестини.

— **Постійні платні безробітним.** Міська рада в Гаврі рішила з власної ініціятиви виплачувати від 1. серпня ц. р. постійні платні у висоті 2 до 3-ох тисяч франків усім колишнім працівникам, які мешкають в Гаврі і не мають засобів на прожиток. Платні виплачуватимуть з міських фондів з тим, що не буде ніякої підвишки податків. Платню можуть дістати безробітні, які

скінчили 60 років і мешкають від трьох ... в окрузі Гавру. Ось так Гавр буде першим французьким містом, в якому старі робітники діставатимуть платні.

— **Велика пожежа у двох пристанях.** Минулої суботи пополудні велика пожежа знищила більшу частину французької пристані ... і спричинила понад 20 міліонів шкоди. Згоріло багато товарових складів та фабрика ... Вогонь перекинувся теж на товари на ..., між якими були легкопальні матеріяли, як ...ва, нафта і збіжжя. — У грецькім порті ... пожежа знищила галю овочів і кілька сусідніх будинків. Шкоди обчислюють на 40 міліонів драхм.

— **Залізнича катастрофа** трапилася минулої неділі перед полуднем на двірці м. Ст. Тр... у Бельгії. На перехрестю шляхів вискочив ...тій ваґон і перекинув високий сигнальний машт, що буквально переполовив ваґон на ...ловину. Пятьох подорожніх убитих, кільканацять ранених.

— **Роковини національ-соціялістичної революції в Австрії.** В неділю, 24. ц. м. відбулися в цілій Австрії великі свята з нагоди четвертих роковин національ-соціялістичної революції, ... час якої згинув канц. Дольфус. У Клягенфурті, де вибух революції був дуже крівавий, ... мовляв заступник канцлера Гітлера Рудольф Гес.

— **Цера землячки і жінки Заходу.** Коли ... границю обсервуємо лице жінки на Заході, ... не тільки у вибраних „десяти тисяч" але теж у ... ширших колах працюючих жінок подивугідна ... цери, яка підкреслює красу вічної живочости і ... чого вигляду. У нас навпаки бачимо ... кість гарних личок, з правильними рисами, ... недбаних, опоганених, покритих прищами та ... чистотою шкіри та веснянками. В чім лежить ... цієї різниці, такої прикрої для естетика і ... си. Тільки в занедбанні плекання і то ... цери, яка вимагає засобів, тепер дешевих ... леному розвиткові багатьох косметичних ..., які відроджують тільця шкіри і усувають веснянки, іншу нечистоту цери. Поступнево свідомість ... чости та успішних засобів проникає теж у ... кола жінок у нас і вкоротці вже не будемо ... більше порівнювань наших гарних лиць із ... жашки. Серед уживаних косметичних препаратів ... вають на перше місце крем і мило „Леліянка" ... відомої у краю фірми Аптикар Драшт і Син в ... Цей препарат усуває веснянки і всяку нечистоту шкіри і цери та не дає творитися новим веснянкам, ... поганюють лице.

‡ Посмертні згадки

МИХАЙЛО ЛИЛА.

В Ужгороді помер Михайло Лила, ... український патріот-соборник. Народився ... лютого 1886 р. в Безлюдівцях на Полтавщині. В часі визвольницької боротьби був ... урядовцем міністерства почт, потім ... дипльоматичній місії до Чехословаччини ... урядом УНР був якийсь час у Тарнові, ... проживав у Чехословаччині В. Й. П!

—o—

Спортові новинки.

Україна—Стріла. Дня 31. липня ц. р. ... нована дружина України до Жовкви, де ... ківською Стрілою.

Мостиська „Скала" влаштовує з нагоди свого ...тя дводенний футб. турнір, що відбудеться ... частю України (Львів), Сяну (Перемишль), ...бір) і Скали (Мостиська).

Ювилей „Поділля". Виділ С. Т. „Поділля" в ...полі подає до відома, що 30-літній ювилей Товариства проектований на 3. і 4. вересня ц. р. не відбудеться ..., му, що Міський Комітет ВФ і ПВ не дав дозволу ...ступлення свого грища на ювилейне свято, ... чи на те, що Товариство внесло прохання ... ще у травні ц. р.

Т. С. Т. „Ропник" у Бориславі підготовляє ... 70-ліття „Просвіти" футбольний турнір у Бориславі ... частю чотирьох клюбів, а саме: Дністра (Самбір), ... (Стрий), Ватри (Дрогобич) і Ропника (Борислав). ...нець турніру передбачений на 20. і 21. серпня ...

Бокшай Олесь, воротар праської Славії ... бі контузію на відплатному мечу Славія— ... в Міляно, з якої вже виліччився.

Польща—Фінляндія 91:82. Міжнародні ... змагання у Варшаві закінчились перемогою Польщі.

—o—

З кіна.

КІНО „ЕВРОПА": „ПАНСІОН „МІМОЗА"

Пансіон у Монте Карльо — тихий, скромний, для скромних гостей. У ньому бездітна пара виховує малого приймака, якого батько сидить у вязниці. Ці „куми" так полюбили хлопчину, що переживають як трагедію день, коли його відбере від них батько. Мине 20 років; похресник живе десь у Парижі і тільки зрідка-годи пише листи... за грішми. Прибрана мама не жаліє йому нічого. Та раз зацікавлена сумною і сумнівною звісткою — виїде у Париж побачити „сина". Він живе серед апашів, картограїв, ошуканців, зрештою чепурний, симпатичний, навіть „із серцем". У цьому середовищі він знайшов свою „велику любов". Хресна мама робить усе, щоб перетягнути його до власного дому. Приходять хвилини щораз більших її компромісів і жертв. Вона годиться дати у своєму пансіоні захист нареченій свого похресника, хоч знає, з якого подвіря це птаха. Молодець задурений у дівчині, що хоче його тільки використати зважується на щораз рисковніші засоби здобути гроші. Вся ця історія це трагедія сороккількалітньої жінки, яка кохає до нестями свого вигодованого похресника. До яких меж можуть іти ці почування і які вони по своїй суті — над цим глядач мусить думати сам. Французька фільма, сценарій відомого драматурга Жоржа Фейдо; першорядний сюжет якнайкраще оброблений, повний драматичної сили — ні в одній сцені небанальний.

Дописи.

БОРЩІВ.

Голови читалень „Просвіти" перед судом. Останніми часами на воканді городського суду в Борщеві найшлася ціла низка справ за провину з § 24. австрійського пресового закону з 1862. р. Спираючись на донесення поліції в Турильча прокуратура Окр. Суду в Чорткові обвинуватила Миколу Шморгуна, голову чит. „Просвіти" з Бережанки, Дмитра Петраша, голову чит. „Просвіти" з Гуштинки, Никифора Демкова, голову чит. „Просвіти" в Турильчу, Прокопа Федірчука, голову чит. „Просвіти" у Вербівці, Петра Зюбрецького, голову чит. „Просвіти" в Іванкова, Петра Бабія, голову чит. „Просвіти" і Миколу Бурденюка, б. бібліотекаря в чит. „Просвіти" в Залучу за поширювання заборонених друків. Городський суд в особі судді Ленцнера покарав Д. Петраша з Гуштинки і М. Шморгуна з Бережанки грівнами по 100 зол. Н. Демкова в Турильча, П. Федірчука з Вербівки і Петра Бабія зі Залуча над Збручем увільнив. Справу П. Зюбрецького відложив. У звязку з цими справами треба зазначити, що села Бережанка, Вербівка, Залуче лежать над самісіньким Збручем і разом з Гуштинкою та Іванковом входять у прикордонну полосу, волости Турильче. Життя тут дуже важке. Вистави, якщо й дістанеться дозвіл, треба властиво кінчити. Кожну аматорську пробу треба щоденно голосити на станиці К. О. П. Дозволи треба зголошувати на військовій станиці, на поліції, у солтиса, у волости і т. д. Часом одна власть дозволить, а друга не хоче. Центральною точкою є військові станиці. Поліція в Турильчу останніми часами забрала багато книжок несконфіскованих, або таких, що їй здавалося, що вони сконфісковані. Між іншими нпр. „Українські народні думи", „Гайдамаки" Мордовця, що вже й казати про Історію України, яку забирають без слова. Історію України, видання „Просвіти" з 1936 р. забрали з бібліотеки чит. „Просвіти" з Іванкові, бо „завера мапи України", календар Ч. К. з 1928 р., бо „завера вроге наставене до влаті і народу, а в шегульносьці подчас войни польсько-українськей". „Територію і людність українських земель" В. Кубійовича, бо „завера мапи України". Книжка „Кривавий шлях" Бояриновича В-ва „Українська Бібліотека" „завера на строне 15-тей непавісьць до Паньства Польського". „Вплив природи на історію України" „заверайонца мапи України". Так само робить поліція дописи до якебудь видання Кобзаря, без огляду чи воно сконфісковане чи ні. Книжку „Гайдамаки і Гайдамаччина" Мордовця забирають підтягаючи під якусь конфіскату харківського видання з 1923 р. і так без кінця. Поліція не вживається у справі, забирає книжки, які опісля валяються по судових архівах, і праця членів читалень на цьому дуже терпить. Поліція забирає анкети читалень (як ось 7-го липня п. р. у Вербівці), виходячи з того заложення, що членами читальні є тільки ті, що заплатили членські вкладки за 1938 р., що суперечить § 16. статуту Т-ва „Просвіта". Поліція вимагає, щоб всякі анкети і зібрання зголошувати у неї. Ті самі вимоги ставить військо. Поминаю такі речі, як ось те, що в Іванкові постерунковий Шпайбер лаяв у невідповідний спосіб Петра Басарабу, б. Басараба за те, що той йому не вклонився, і ше, що постерунковий Вуковський глузував собі з українських національних красок і т. д. Останніми часами відбувають ревізії по селах і деяких наших діяльних громадян, як нпр. п. Михайла Короля, зв. учителя, голову дружка Р. Ш. переконували нераз, що йому не треба мішатися до нічого, що, мовляв, він бере державну пенсію і т. д. Таких добросусідських впливів та вговорювань можна почути більше. А все те складається на дуже важке життя.

КОМАРНО.

„Дзіч шалєє". В останньому часі чимало непотрібного розголосу наробила частина польської преси: „Вєк Нови", „І. К. Ц.", „Слово Народове" й Темпо Дня" і тимсамим зробила славним містечко Комарно з приводу дрібного інциденту підчас гри копаного мяча між українською дружиною „Хуртовина" з Комарна і дружиною „Стшелєц" з Рудок дня 3. липня п. р. в Комарні. Ще перед змаганнями всі відраджували в Комарні грати „Хуртовині" з дружиною „Стшельца" з Рудок, яка має за багато спортових промахів за собою, а деякі її грачі є просто мистцями в розбиванні інших дружин. Щоб не бути голословними, наведемо кілька фактів: У 1935 р. в другій половині місяця липня грачі „Стшельца" в Рудках розбили підчас гри 2 грачів „Гапоелю" з Городка так, що аж була потрібна негайна лікарська поміч. У тім самім році грачі „Стшельца" в Рудках розбили підчас гри 3 грачів „Хуртовини" з Комарна: О. Бучковича, Я. Карабіна і М. Пелеського так, що грачі „Хуртовини" внаслідок брутальної гри „Стшельца" були примушені зійти з грища. В 1937. р. у Комарні грачі „Стшельца" з Рудок підчас гри розбили трьох грачів дружини „Стшельца" з Комарна: Р. Смалія, Б. Зомера і А. Клімовича, які довгий час ходили при палиці. В дні 26. вересня 1937 в Комарні у змаганнях „Хуртовини" з дружиною „Стшельца" з Рудок грач тої останньої Анджей Мосцан так сильно копнув у ліву ногу Івана Перуна, воротаря „Хуртовини", що спричинив у нього зломання костей підудця і нарушив чинність лівої ноги на час що-найменше 20 днів, унаслідок чого гор. суд у Комарні вироком з 10. грудня 1937 сигн. акт. IV. Kr. 1023/37 засудив Анджея Мосцана з Рудок на 1 місяць арешту, завішуючи йому кару на 3 роки. Тому слушно тутешня публика остерігала „Хуртовину", щоб не грала з дружиною, яка постійно розбиває інші дружини. Та проте таки „Хуртовина" запросила до змагань у Комарні на день 3. липня п. р. дружину „Стшельца" з Рудок, хоч грачі „Стшельца" заздалегідь заповіли, що будуть „гостро" грати; публика зрозуміла це в той спосіб, що тут знову не обійдеться без розбивання грачами „Стшельца", як це вони передтим часто робили. Зійшлось до 200 осіб (ніколи 600, як це знодала польська преса), на грищі, щоб приглянутися спокійній грі „Хуртовини" ІІ. з дружиною „Стшельца" ІІ. з Комарна, яка попереджувала гру „Хуртовини" з дружиною „Стшельца" з Рудок. Підчас гри „Хуртовини" з дружиною „Стшельца" з Рудок та остання почала грати дуже брутально. Грач „Стшельца" Когут ударив так сильно грача „Хуртовини" О. Коса, що той зімлів. Суддя казав Когутові зійти з грища, але він доручення судді не виконав і в додатку ще й вилаяв суддю. Публика зареагувала і почала домагатися, щоб Когут покинув грище. Когут викинувся з лайкою на публику і почав утікати, а за ним побігло дослівно кільканадцять осіб, переважно дітей. Когут сховався до недалекої хати. Ті, що бігли, вернулись небавком знову на грище. По скінченні змагань дружина „Стшельца" убралася спокійно в домівці „Хуртовини" і відїхала до Рудок. І на цьому цілий інцидент був би скінчився. Але від чогож є кореспондент „Веку Нового" п. К. з Рудок, який за всяку ціну хотів зробити з дрібного інциденту на спортових змаганнях якусь політичну аферу? Одна хиба є у нього кореспондента: він сам ніколи не є очевидцем того, що описує у „Веку Новім", але опирається лише на інформаціях схоплених з повітря і внаслідок цього постійно перебріхує. В цім році цей кореспондент у рудецькій хроніці „Веку Нового" про віче в Комарні в „Домі Польскім" дня 27. III. подав невірно число учасників 500, коли в дійсности було 100—150. Відтак у рудецькій хроніці „Веку" з 7. 7. подав він під шумним наголовком „Дзіч шалєє", що 600 учасників кинулось на грача „Стшельца" з Рудок, описуючи при цьому зовсім невірно і по свойому цілу подію. За „Веком" повторила це інша польська преса: „І. К. Ц.", „Слово Народове" і „Темпо Дня", додаючи шумні наголовки в дописах про ту подію: „600 українців хотіли злінчувати польського грача" і т. д., а „Темпо Дня" в розгоні побільшило число учасників змагань з 600 на 6.000.. Здорово пробрехались, бо містечко Комарно має взагалі несповна 6.000 душ. Тимчасом тут. громадянство взагалі щойно з польської преси довідалося про повищий інцидент на спортових змаганнях. Поважніші громадяни польки з Комарна здвигали з двигаючи лише раменами, перечитавши в кілька днів по інциденті дописи в польській пресі, сильно напшиковані патріотичним сосом, бо знали і памятали добре виступ дружини „Стшельца" з Рудок у минулому році в Комарні. Польська преса з краківським „Курієром" на чолі дався здорово набрати коресподентові „Веку Нового" з Рудок. Доказом цього хочби й те, що влада, провіривши справу, залишила дальші доходження. Тут, видно, не йшло дописувачам про сам інцидент на спортових змаганнях, але зате впадає в очі закулісово упланована ще одна нагінка на українську спортову установу. Наслідки такої нагінки в польській пресі не дали на себе довго ждати, бо ось перед кількома днями якась злочинна рука викопала зі землі одні ворота, „власність „Хуртовини" і зобрала їх з грища. Треба тепер хіба вірити словам кореспондента „Веку Нового" з Рудок, що справді таки „дзіч шалєє".

Очевидець.

Батьки і діти під Прапор „Просвіти"!

ПІДГАЄЧЧИНА.

Преосв. Кир Никита в Зарваниці. По скінченні візитації Жидачівщини Преосв. Кир Никита виїхав до Зарваниці. Вже в передодень св. Івана Хрест. зійшлося до Зарваниці коло 20.000 вірних; між ними було багато зі станиславівської дієцезії. Вечором відбулася величава процесія зі свічками до каплиці в лісі. Прегарну проповідь виголосив о. І. Пласюк з Товмача, який проповідав теж на другий день підчас Служби Божої. В день св. Івана Хрест. рано приступило до св. Причастя багато тисяч вірних. Сповідало коло 50 священиків. Архиєрейську Службу Божу відправив Преосв. Никита в окруженні зарваницького декана о. Яремка та інших священиків. У суботу 9. п. м. вечором підчас процесії до каплиці і в неділю 10. п. м. виголосив відповідні проповіди о. В. Дурбак зі Львова. В неділю 10. п. м. Преосв. Никита відправив архиєрейську Службу Божу. Народу було знов до 20.000. Велика буря перешкодила прибути багатьом процесіям. У понеділок 11. п. м. по Всенощнім Преосв. Никита виголосив дуже повчальну проповідь про життя св. Петра і Павла, а в сам празник обох Апостолів відправив архиєрейську Службу Божу і виголосив дуже змістовну проповідь про Верховних Апостолів, порівнюючи св. Петра до сонця, що загріває перших христіян, а св. Павла до місяця, що світив у темряві поганства. Вірних було до 5.000, через бурі та жнива. Відпустове кіно висвітлювало Страсти Христові. — В Зарваниці, як і скрізь, вимагають ставити нові плоти, або білити й малювати, що дуже часто переходить сили власників. Староство погрожує карами парохіяльному урядові. Сестри Василіянки викінчують свої забудування, щоб могли вести дитячий садок. Влада вимагає від усіх зарваницьких торговців, щоб посилали своїх дітей до польського дитячого садка. В цілій Підгаєччині заборонили українські дитячі садки в 25 селах, дозволили тільки в 12 селах. Кооператива в Зарваниці замкнена, бо арештували двох крамарів за протидержавну акцію. Поліція [illegible] опаски з прочан.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Проф. О. Лотоцький: АВТОКЕФАЛІЯ. Том II. Нарис історії автокефальних церков. Праці Українського Наукового Інституту. Варшава, 1938. Велика 8-ка, стор. 560.

Ярослав Вільшенко: ПРИГОДИ РОМКА БОМКА й інші веселі вірші. Бібліотечка Нашого Приятеля. Накладом В-ва „Наш Приятель". Львів, 1938. Мала 8-ка, стор. 64.

Редіярд Кіплінг: КАЗОЧКИ ТА ІСТОРІЙКИ для малих дітей. Збірка. Дитяча Бібліотека. Накладом В-ва „Світ Дитини". Львів, 1938. 16-ка, стор. 72.

О. Герицвіт: СВІТЛО З НЕБА В УКРАЇНІ. Памятка 950-ліття Хрещення Руси-України. Накладом Ділового Комітету Свята Христіянської України. Львів, 1938 8-ка, стор. 54.

ЖУРНАЛИ.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА. Економічно-суспільний місячник. Річник XI. Ч. 7—8. Липень—серпень, 1938. Львів. Зміст: На овраю днів. — В. Іванис. Хемічна промисловість в УССР та на Північному Кавказі. — Державно-планова організація молочного господарства в Німеччині. — „Світла й тіні валютового націоналізму". — Л. Шимковський: Кооперація і приватники на фронті свого шкільництва. — П. Панченко: Організаційно-інструкторська діяльність Окружних Союзів кооператив. — І. Ольховий: Як працює наша кредитова кооперація. — В. Тотоміянц: Кооперативний рух у Китаю. — Організаційні проблеми англійської кооперації. — В. Левицький: Литовська кооперація. — В. Тотоміянц: Кооперативи праці в Італії. — Серед книг. — З преси й життя. — Хроніка.

ТРИЗУБ. Тижневик. Рік видання XIV. Ч. 29. З 17-го липня 1938. Париж.

СВІТЛО Й ТІНЬ. Щомісячник. Журнал Українського Фотографічного Товариства у Львові. Рік VI. Ч. 6. Червень, 1938. Львів.

СВЯТО ХРИСТІЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ. Бюлетин Ділового Комітету Святкування 950-ліття Хрещення Руси-України. Неперіодичне видання. Липень, 1938. Львів.

СВІТ МОЛОДІ. Рік VI. Ч. 6—7. за червень—липень 1938. Коломия.

ТЕХНІЧНІ ВІСТИ. Орган Українського Технічного Товариства. Рік XIV. Ч. 7—8. Липень—серпень, 1938. Львів. Зміст: Д-р Іван Пулюй. — Прослідкуймо минувшину — творім традицію. — Занедбана ділянка. — Технічно-господарський огляд. — Звіти, рецензії. — З життя У. Т. Т.

Сирий Біланс
Земельного Банку Гіпотечного С. А у Львові
НА ДЕНЬ 30. ЧЕРВНЯ 1938.

Чинний стан: Каса і суми до диспозиції: готівка, р-ки в Банку Польськім ПКО і державних банках 167.654.75. Заграничні валюти 6.518.91. Цінні папери: а) державні позички 51.579.75, б) заставні листи 18.125.02, в) акції 4.148. Цінні папери заг. резерв. фонду 118.954.85. Консорціяльні інтереси 43.289.50. Краєві банки 204.594.62. Заграничні банки 49.672.01. Векслі 2,101.243.56. Протести 1,884.902.01. Кредити в біж. рах. 417.506.89. Термінові позички (в тім договори за посеред. Банку Акцептаційного) 5,312.624.43. Рухомости 46.612.23. Нерухомости 474.469.31. Переходові рахунки 207.945.15. Довготермін. гіп. позички 186.428.63. Р-ки відділу довготермінового 47.762.18. Р-ки відділів 385.191.95. Адміністраційні кошти і прочі 174.287.92. Разом зол. 11,353.306.17.

Довжний стан: Власні капітали: а) акційний 5,000.000, б) резервовий 268.335.98, в) інші резерви 63.851.12. Амортизаційний фонд дому 176.103.61. Вклади: а) на вкладкові книжечки 2,446.570.83, б) інші сейчас платні 349.399.45, в) інші платні за виповідж. і терм. 41.394.63. Біж. р-ки (кред. сальдо) 200.814.63. Ріжні негайно платні зобовязання 47.897.99. Краєві банки 500.000, Заграничні банки 1.437.21. Ресконт векслів 529.117.20. Дисконт акц. Акц. Банку 751.934. Переходові рахунки 108.140.13. Заставні листи 186.428.63. Р-ки відділу довготермінового 33.298.49. Відділ і Агенція 385.191.95. Відсотки, провізії і ріжні зиски 232.244.41. Рахунок відписаних претенсій 2.910. Зиск з попередніх літ 28.235.91. Разом зол. 11,353.306.17.
Гарантії зол. 26.650—. Інкасо зол. 102.692.25. 1574

Театри.

Великий Театр:
Вівторок, 26. VII. год. 8. веч. „Люди в білому".
Середа, 27. VII. год. 8. веч. „Романс із скарбовим урядом". Премієра!

Театр Ріжнородностей:
Від понеділка 11. 7. нечинний.

Український Театр Йосифа Стадника (сеніора).
ТОВМАЧ:
26. VII. Чорноморці.
27. VII. Тітка Карла.
28. VII. Жінка на цензурі. (Виступ Стефи Стадникової).

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича:
ЖАБЄ:
26. VII. Орлева.
27. VII. Пригода в Черчі.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.
МИКУЛИЧИН:
26. VII. Чесна Сузанна.
27. VII. Пісня Бескиду.
28. VII. Мазепа.
29. VII. Безталанна.
30. VII. Гетьман Полуботок.
ВОРОХТА:
1. VIII. Мати наймичка.
2. VIII. Чесна Сузанна.

КІНА.

АДРІЯ: „Дорога до слави"; „Північ кличе".
АПОЛЬО: „Алярм у Пекіні".
АТЛЯНТИК: „Десятьох з Павяка".
БАЛТИК: „Почалось у поїзді", „Двоє з юрби".
ВАНДА: „Промені заглади", „Пізналися в Монте Карльо".
ҐРАЖИНА: „Тільки раз кохала"; „Ц шампанська ніч".
ЕВРОПА: „Пансіон Мімоза".
КАСІНО: „Кадети маринарки"; „Життя вдвійку".
КОПЕРНИК: „Останній акт ліжоти"; „Міліонер на тиждень"; Метч: Шмелінґ—Люї.
МАРУСЕНЬКА: Нечинне з причини реконструкції.
МЕТРО: „Пропащий свід" і Теодора робить каріеру".
МІРАЖ: „Ромео і Юлія".
МУЗА: „Більше ніж секретарка"; „Не знала любови".
ПАЛЯС: „Шейк" з Рамоном Новарро.
ПАКС: нечинне.
РАЙ: „В заметілі вогню й заліза" та додатки.
РІЯЛЬТО: „Любовні маневри".
РОКСІ: „Найгарніший день у моєму житті".
СВІТ: „Гра змислів", „Таємниця самотнього дому".
СТИЛЕВЕ: „Чорти побережжа" і ревія „Уста й вишні".
ТОН: „Зрадницький провал"; „Пробудись і живи!"
УТІХА: „Срібна торпеда" і ревія.
ХИМЕРА: „Дівча з далекої півночі".

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська)
„Мадейра".

ФОТОПЛЯСТІКОН „Світовід" (Пасаж Гавсмана ч. 7):
„Голяндія".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 26. липня 1938.

6.45 Рух., 7.00 Ран. ден., 7.15 Ран. концерт, 8.00 Ранок при мікрофоні — плити, анекд., комун., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. авдиція, 14.00 Легка музика з плит, 14.15 Концерт бажань, 15.00 Біржа, 15.05 Господ. і сусп. вістки, 15.10 Завтр. програма, 15.15 Географічна загадка для старших дітей: Таємнича подорож зуйав іларія, 15.25 Перегляд фін.-господ. актуалій, 15.45 Господ. вістки, 1.00 Розр. концерт, 16.45 „Мотоциклем по Польщі" — гутірка, 17.00 Вістки з міста й провінції, 17.10 Орх., 17.55 Гальо, увага! Спорт. вістки, 18.00 „Малпочка серед жаб" — гутірка, 18.10 Камер. конц., 19.10 „Пан мандатарій урядує", фрагмент із „Заклятого двору" В. Лозінського, 19.25 Актуальна гутірка, 19.35 Концерт орхестри, в перерві „Токай" — скеч, 20.45 Веч. ден., 20.55 Акт. гутірка, 21.00 Театр. гутірка, 21.10 Вальси, 21.25 Військова трансмісія, 21.55 Спортові вістки, 22.05 Краків. весілля, 23.00 Ост. вістки вечір. денника і метеор. комунікат.

Середа, 27. липня 1938.

6.45 Рух., 7.00 Ран. денник, 7.15 Ран. музика, 8.00 Орхестра, 11.57 Сигн. часу, 12.03 Полудн. авдиція, 14.00 Плити, **14.10 Українська музика з плит, 14.25 „Позістала пісня" (голоси з того світу) літер. нарис д-ра З. Тарнавського,** 14.35 Плити, 15.00 Біржа, 15.05 Госп. й сусп. вістки, 15.10 Завтр. програма, 15.15 Трохи пісні, трохи слова, 15.45 Господ. вістки, 16.00 Орх.-оперет. музика, 16.45 Військовий відчит, 17.00 Вістки з міста й „" пров., 17.10 Розр. музика, 17.55 Гальо увага! 18.00 „Англій. город", фейл., 18.10 Опер. арії, 18.45 „Пан мандатарій урядує", фрагм. пов., 19.00 Віольон. речіт., 19.20 Акт. гутірка, 19.30 Розр. концерт, в перерві „Байки з царства фавни", „У зоо" скеч, 20.45 Вечір. денник, 20.55 Акт. гутірка, 21.10 Шопен і Польща, 21.50 Спорт. вісти, 22.00 Льов. спорт. вістки, 22.05 Вес. слов.-муз. авдиція, 23.00 Ост. вістки вечір. денника і метеор. комун.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок, 26. липня 1938.

БЕРЛІН 14.15 Опер. мельод., 15.20 Орх., 18.00 Розр. муз., 20.10 Шопенівський концерт, 20.30, 21.00, 22.00, 23.00 „Кармен" — оп. Бізета, БІЛГОРОД 18.35 Орх., 19.00 Нар. пісні, 20.00 Скрипк. речіт., БУДАПЕШТ 13.30 Орх., 17.30, 18.00, 23.10 Цит. музика, 21.30, 22.30 Військ. орх., ВІДЕНЬ 12.00, 13.15, 16.00, 17.10 Розр. конц., 15.30 Муз. на віольонч. і форт., 18.00 Давн. віденські танкові мельодії, 20.10 Веселі народні мельодії, 21.15 Радіобразки з муз., 22.30, 23.00 Легка й танкова муз., 24.00 Нічний конц., ДОЯЧЛЯНДЗЕНДЕР 15.15 Опер. мельод., 16.00 Розр. конц., 18.30 Форт. речіт., 19.30 Вес. муз., 20.10, 21.10 Орх., 22.35 Конц. кварт., КОШИЦІ 18. Для Закарп. радіослух. і нар. пісні, МІЛЯНО 17.15 Форт. речіт., 19.30 Розр. муз., 21.00, 22.00, 23.00 Вечір опер, МІНХХЕН 12.00 Розр. конц., 16.00 Розр. мел., 18.20 Солісти, 20.40, 21.00 Концерт Моцарта, ПРАГА 16.15, 17.00 Популярний конц., 17.40 Спів. речіт., 18.20 Сальон. квартет, РАДІО ПАРІ 20.15, 21.00 Камер. муз., РИМ 17.15 Тріо, 19.30, 20.30 Розривк. муз., 21.00 Трагічн. марш, 21.40, 22.00 22.30, 23.15 Танкова музика.

Середа, 27. липня 1938.

БЕРЛІН 14.15 15.00 16.00 18.00 Розр. музика, 20.10 21.00 Вес. вечір, 22.30 Вальси. БІЛГОРОД 18.20 19.00 Орх., 20.00 Пісні, БУДАПЕШТ 17.30 Скрипк. речіт., 18.30 19.00 Орх., 19.30 20.00 Циган. орх. і сол., 20.55 21.00 Симф. концерт, 22.05 Опер. музика, 23.10 Джез. музика, ВІДЕНЬ 13.15 Розр. концерт, 15.30 Твори Брамса, 18.20 Розр. музика, 20.10 21.00 Фестів. симф. орх., 22.30 23.00 Розр. концерт, ДОЙЧЛЯНДЗЕНДЕР 20.10 Дріб. музика, 21.15 Легка муз. орх., КОШИЦІ 18.00 Для Закарпаття, МІЛЯНО 17.15 Танкова музика, 19.30 20.30 Розр. музика, 21.50 22.00 Скрипк. речіт., 23.15 Танк. музика, МІНХЕН 13.15 Орхестра, 18.20 Соната, 20.10 Вес. муз., ПРАГА 16.15 Солісти, 17.00 Танк. музика, 17.40 Форт. речіт., 18.20 Сальон. музика, 20.55 21.00 Фільг. орх., 22.30 Смичк. кварт., РАДІО ПАРІ 18.00 Пісні, 19.00 Форт. речіт., 20.30 21.00 Концерт, 21.30 22.00 Розр. музика, РИМ 17.15 Скрипк. речіт., 19.40 Розр. музика, 20.30 Легка музика, 21.00 Хор, 21.40 23.00 Симфон. концерт, 23.15 Танк. музика.

Четвер, 28. липня 1938.

БЕРЛІН 18.00 Розр. музика, 20.10 21.00 Танки, БІЛГОРОД 18.20 Орх., 20.00 Флет, 20.30 Спів. речіт., 21.00 Орх., БУДАПЕШТ 13.00 21.45 22.00 Циган. музика, 17.25 18.00 Військ. орх., 19.25 Спів. речіт., 23.10 Танк. музика, ВІДЕНЬ 12.00 13.15 16.00 Орхестра, 21.00 Вечір. музика, ДОЯЧЛЯНДЗЕНДЕР 15.15 Камер. музика, 16.00 Розр. концерт, 19.00 Весела музика, 21.00 Розр. музика, КОШИЦІ 18.15 Для Закарпаття, МІЛЯНО 17.15 Вок. концерт, 19.30 20.30 Розр. музика, 21.00 22.00 23.00 „Ісабо" оп. Масканьї, МІНХЕН 13.15 16.00 22.45 23.00 Розр. музика, 18.20 Солісти, ПРАГА 12.45 14.10 Популяр. концерт, 18.20 Орх., 20.35 21.00 „Легенда про Кітежу" оп. Римського-Корсакова, РАДІО ПАРІ 20.15 Пісні, 20.30 21.00 22.00 Симф. концерт, РИМ 17.15 Камер. музика, 19.30 20.30 Розр. музика, 22.00 Розр. мельодії, 22.30 23.15 Танк. музика.

Радіокутик.

АМЕРИКАНСЬКІ АВДИЦІЇ ДЛЯ ЕВРОПИ.

Американська радіофонія від липня цього року, що неділі, надає на коротких хвилях інформаційні авдиції для европейських країв. Авдиції подають у 5 мовах: французькій, німецькій, італійській, еспанській та португальській.

„ТІЛЬКИ ДЛЯ МУЖЧИН".

Одна американська радіостація заповіла у своїй програмі авдицію під таким інтригуючим наголовком, притягаючи таким чином до приймачів не тільки мужчин, але й багато цікавих пань. Слухачі розчарувалися в своїх надіях, бо перед мікрофоном виступив лікар та оповів про способи плекання мужеської краси.

АНКЕТА В СПРАВІ СІЛЬСЬКОЇ РАДІОФОНІЇ.

Французький Союз Хлібороб. Палат підняв ініціятиву перевести анкету в справі сільської радіофонії, яка у Франції не бере на увагу потреб сільського та хліборобського населення. В цій цілі Союз видав спеціяльну інформаційну книгу з докладно опрацьованим квестіонарем. Книжку розсилають місцеві Палати всім заінтересованим.

ІТАЛІЯ ТА МАНДЖУ-ГО.

Італійська радіофонія зорганізувала вимінні авдиції з радіостацією Хсінкінг в Манджу-Го. Проби переведені ще в місяці травні цього року увінчалися повним успіхом.

ЗАГАЛЬНОПОЛЬСЬКІ СПОРТОВІ ВІДОМОСТИ.

Польський спорт з кожним днем збільшує свої ряди. Тепер у Польщі нараховують більш 500.000 чинних зорганізованих спортовців. Все ж це поважне число не досягає числа спортовців у Франції, Німеччині, Англії, не кажучи вже про Америку. Крім зорганізованих спортовців у Польщі істнує велика маса симпатиків та ентузіястів спорту, які з нього користають по змозі, як напр. їздять на досках, каюках, ходять на прогульки, грають у теніс і т. п. Істнує ще окрема категорія людей т. зв. „кібіців", які самі не плекають спорту, а трактують спорт як емоційне видовище. Вся ця величезна маса населення, яке так чи сяк цікавиться спортом вимагає від радія різнородних, основних і заразом актуальних спортових інформацій. З огляду на це Польське Радіо ввело до своєї програми Щоденні Загальнопольські Спортові Відомости, які інформують про актуальні сенсації, висліди та проєкти. Ці відомости — це справжній радіовий спортовий денник. Усі головніші відомости з цілого світа з ділянки спорту пізнаний радіослухач може щоденно послухати год. 23.00.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ"

Львів, 25. липня 1938.

1 кг. масла десер. бльок. без оп. 275 гр.
1 кг. масла бочков. вид. з опак. 2?? гр.
молоко 15—16 гр.
яйця (копа) 3?? гр.

Тенденція слаба.

ОГОЛОШЕННЯ.

КОНКУРС.
Краєве Пасічницьке Обєднання „Рій" у Львові прийме до праці референта на самостійне становище від 1. серпня. Вимоги: 1) Середня освіта, 2) Знання пасічництва і садівництва, 3) Торговельна практика, 4) Референції. Першенство мають пасічники і садівники. Платня згідно з умовою. Подання разом з документами слати на адресу: „Рій", Львів, Ринок 42, II. Зголошення не взяті під увагу залишаться без відповіді. Управа

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок ...